Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 37. *) Warszawa, dnia 31 grudnia 1936 r. **Rok XIX.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł. 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 92—94.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 91 — 94.

*) Ostatni w r. 1936. Do niniejszego numeru dołącza się skorowidz za rok 1936.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 293 — 303.

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

D. KOMUNIKATY.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

253.

OKÓLNIK Nr. 92

z dnia 22 grudnia 1936 r.

w sprawie zezwoleń służbowych władz przełożonych na małżeństwo.

(Nr. AC. 26-a-21/3).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Możność zawarcia małżeństwa przez osoby pozostające w służbie wojskowej, policyjnej bądź równorzędnej (K. O. P., Straż Graniczna) uwarunkowana jest uzyskaniem przez nie zezwolenia władz przełożonych. Poza wyraźnymi w tym względzie normami ogólnymi, przewidzianymi przez wszystkie obowiązujące systemy prawa małżeńskiego (art. 20, 21 i 56 Prawa o małżeństwie z 1836 r., § 54 i 78 K. C. z 1811 r., § 1315 ust. (1) K. C. z 1896 r. i § 69 ustawy z dnia 6.2.1875 r. o urzędowym stwierdzaniu stanu cywilnego i zawieraniu małżeństw (Dz. Ust. Rzeszy Nr. 4, str. 23 i nast.), art. 62 i 24 t. X. „Zbioru Praw") zasada ta znalazła nadto wyraz w następujących przepisach specjalnych:

1) w stosunku do osób pełniących czynną służbę wojskową (urlopowanych) § 426 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 28 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 757),

2) w stosunku do oficerów w stanie czynnym, nieczynnym, oficerów rezerwy w czasie pełnienia przez nich służby wojskowej, oraz oficerów-inwalidów, pozostających w zakładach utrzymywanych przez państwo: art. 25 i 90 ust. (2) ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów W. P. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256), art. 76 tejże ustawy w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 856) oraz rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 1 kwietnia 1932 r. o małżeństwach oficerów do art. 25 wyżej powołanej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 295),

3) w stosunku do podoficerów i szeregowców pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych i podoficerów zawodowych oraz podchorążych podczas pobytu w szkole: art. 51, 89, 102 i 140 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747) oraz art. 128 a w brzmieniu dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 399),

4) w stosunku do podoficerów i szeregowców pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych i podoficerów zawodowych: §§ 91-95, 155 i 186 189 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 17 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 132) do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747),

5) w stosunku do szeregowych służby czynnej, nadterminowych i zawodowych marynarki wojennej oraz szeregowych uczniów szkoły marynarki wojennej: art. 14, 60 i 93 rozporządzenia Prezydenta R. P. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowych marynarki wojennej z dnia 7.III.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 85 z 1933 r.) oraz art. 87 tegoż rozporządzenia w brzmieniu dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26.VI 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 400),

6) w stosunku do podoficerów i szeregowców marynarki wojennej, pełniących czynną służbę wojskową (urlopowanych), nadterminowych i podoficerów zawodowych: §§ 19 23, 159 i 175-178 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 580) do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 85 z 1933 r.),

7) w stosunku do oficerów polskiej marynarki wojennej: art. 42 ustawy z dnia 20.VI. 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 626) oraz art. 23 tejże ustawy w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24.X.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 857),

8) w stosunku do oficerów i szeregowych P. P.: art. 64 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 6.III.1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.),

9) w stosunku do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego: art. 28 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28 X 1933 r. o służbie w Policji województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 662),

10) w stosunku do oficerów i szeregowych Straży Granicznej: art. 34 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.III.1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) i rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 3.VI.1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 413).

Pomimo tak kategorycznych nakazów ustawowych, przypadki udzielania wyszczególnionym wyżej osobom ślubów bez żądania wykazania się przez nie omawianymi zezwoleniami, nie są odosobnione.

Postępowanie takie łamie życie służbowe i osobiste jednostkom, które zbyt lekkomyślnie dążą do zawarcia związku małżeńskiego bez zezwolenia właściwej władzy, narażając ponadto siebie i najbliższą rodzinę na pozbawienie środków utrzymania.

Przytoczone wyżej przepisy podać należy do wiadomości właściwych w zakresie udzielania ślubów organów wszelkich wyznań, przestrzegając je jednocześnie przed ich przekraczaniem pod rygorem stosowania rozporządzalnych sankcji karnych.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

254.

OKÓLNIK Nr. 93

z dnia 29 grudnia 1936 r

o podziale dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego i zmianie przepisów o podatku gruntowym.

(Nr. SF. 1-19-72).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W dniu 7 listopada 1936 r. ogłoszony został w Dzienniku Ustaw R. P. w Nr. 85 pod poz. 593 dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.

Dekret ten — jeżeli chodzi o daniny komunalne — powoduje szereg zmian w ich poborze a mianowicie:

1. Wprowadzając obciążenie państwowym podatkiem gruntowym gruntów państwowych fundacyjnych, duchownych i klasztornych z wyjątkiem przeznaczonych stale i wyłącznie na cele kultu religijnego oraz należących do instytucyj o charakterze opieki społecznej — dekret — począwszy od okresu wymiarowego 1937 — czyni bezprzedmiotowymi zarówno przepisy ust. 2 art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) i uchwalone na ich podstawie statuty o samoistnym podatku komunalnym od gruntów państwowych, jak i przepisy art. 6 ustawy z dnia 20 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 172) i oparte na tych przepisach postanowienia statutów o samoistnym podatku wyrównawczym, dotyczące ustalania idealnego zasadniczego podatku gruntowego od gruntów wolnych od podatku państwowego.

2. Zmieniając brzmienie art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 65. poz. 505), dekret utrzymuje w niezmienionej wysokości najwyższe łączne obciążenie gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego, albowiem normy tego obciążenia, wskazane w zmienionym brzmieniu art. 14 wymienionej ustawy, a określone na 50% względnie 75% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego obejmującego obecnie 100%-ową podwyżkę państwowego podatku gruntowego z 1924 r., odpowiadają analogicznym normom, wskazanym w dawnym brzmieniu tegoż artykułu, określo-

nym na 100% względnia 150% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego z 1923 r., która wówczas nie obejmowała późniejszej 100%-wej podwyżki tego podatku.

3. Zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 92 pod poz. 646 rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego uchyliło dotychczasowe wydane w tym zakresie rozporządzenie z dnia 8 czerwca r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 344) i ustaliło normy najwyższego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego, dozwolonego w art. 14 ust. (1) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) w brzmieniu dekretu z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593) jak następuje:

A) na obszarze gmin wiejskich;

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — gminy wiejskie do wysokości 21%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 26%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — gminy wiejskie do wysokości 22,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 27,5%,

B) na obszarze miast niewydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych—miasta do wysokości 36%, powiatowe związki samorządowe — do wysokości 11%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 37,5%, powiatowe związki samorządowe — do wysokości 12,5%,

C) na obszarze miast wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych—miasta do wysokości 47%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 50%

— ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593).

Wydzielone z powyższych dodatków na rzecz izb rolniczych poza obszarem województw poznańskiego i pomorskiego 3% państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 14 ust. (3) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 dekretu) stanowi udział tych izb w najwyższym łącznym obciążeniu gruntów dodatkami komunalnymi jedynie w zakresie przewidzianym w art. 14 ust. (1) ustawy w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, nie uszczuplając natomiast możności wykorzystania w całości dozwolonego ustępem (2) tegoż artykułu podwyższenia obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi o 25% kwoty państwowego podatku gruntowego bez oddzielnego dodatku przewidzianego w art. 7 dekretu. W związku z tym zachodzi potrzeba uregulowania granic wykorzystania wymienionego wyżej podwyższenia obciążenia gruntów dodatkami do podatku gruntowego przez poszczególne rodzaje związków samorządowych w sposób nieco odmienny, od sposobu powyżej wskazanego dla najwyższego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego w zakresie art. 14 ust. (1) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. Potrzebie powyższej czyni również zadość rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego, ustalając, iż z wyżej wymienionego podwyższenia normy najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego związki samorządowe korzystać będą mogły:

A) na obszarze gmin wiejskich — gminy wiejskie do wysokości 11,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 13,5%,

B) na obszarze miast niewydzielonych — miasta do wysokości 18,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 6,5%,

C) na obszarze miast wydzielonych —miasta do wysokości 25%

— tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593).

4. W związku ze zmianą przepisów o państwowym podatku gruntowym oraz zmianą przepisów o państwowym podatku przemysłowym i o podatku od nieruchomości (dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r., Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14, 15) — dekret nadaje nowe brzmienie art. 5 ustawy z dnia 20 marca 1931 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 172) i art. 3 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), ustalając — jako podstawę wymiaru podatku wyrównawczego i świadczeń w naturze w stosunku do płatników podatku od nieruchomości — tenże podatek od nieruchomości bez żadnych wyłączeń, a więc w pełnej kwocie wymiaru. W ten sposób określona podstawa wymiaru w stosunku do płatników podatku od nieruchomości jest różną od podstawy wymiaru przyjętej w art. 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14) dla obliczania dodatku do tego podatku na związków samorządowych.

Przepisy omówionego dekretu wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. i po raz pierwszy powinny być zastosowane przy wymiarze danin na nowy okres podatkowy.

P. P. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych winni podać powyższe wyjaśnienia do wiadomości zarządom gmin wiejskich i miast niewydzielonych.

Okólnik niniejszy uchyla okólnik Nr. 53 z dnia 5 lipca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 19, poz. 131).

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

255.

OKÓLNIK Nr. 94

z dnia 30 grudnia 1936 r.

w sprawie Instytutu Komunalnego w Warszawie i organizowanych przezeń kursów dla pracowników samorządowych.

(Nr. SS. 40-38-5)

Do

P. P. Wojewodów. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Powołany przy poparciu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Instytut Komunalny w Warszawie w celu szerzenia wiedzy z zakresu nauk komunalnych oraz podnoszenia wiedzy fachowej członków organów zarządzających i pracowników związków samorządowych skupił w charakterze członków następujące instytucje: Gmina m. st. Warszawy, Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorialnego, Związek Stowarzyszeń Pracowników Samorządu Wojewódzkiego, Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej i Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Miejskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dniem 8.II.1937 r. Instytut Komunalny zamierza uruchomić następujące kursy:

I. *Kurs 3-miesięczny dla pracowników administracji gminnej.* Na kurs ten mogą być przyjmowani pracownicy administracji gminnej mogący się wykazać:

a) Świadectwem w zakresie szkoły powszechnej, bez względu na stopień organizacyjny tej szkoły;

b) trzyletnią pracą na stanowiskach urzędniczych w administracji rządowej lub samorządowej. Dla kandydatów pochodzących z województw południowych i zachodnich w ciągu roku 1937 będzie uznana za wystarczającą 2-letnią służbą. Za zgodą Zarządu Instytutu na kurs będą mogli być przyjęci już po roku służby kandydaci, którzy się wykażą pełnym średnim wykształceniem lub też po półtora roku służby ci kandydaci, którzy się wykażą wykształceniem w zakresie, wskazanym w pkt. 1 (lit. a) — § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.II.1934 r. w sprawie kwalifikacji sekretarzy gminnych;

c) nieprzekroczonym wiekiem lat 40.

Opłata za ten kurs wyniesie 125 zł.

II. *Kurs 5 miesięczny dla sekretarzy gminnych i dla sekretarzy zarządów mniejszych miast niewydzielonych.* Na kurs ten mogą być przyjmowani sekretarze gminni i sekretarze zarządów miejskich w służbie czynnej, kandydaci na te stanowiska (w z. i p. o. sekretarzy) oraz ci pracownicy, którzy mogą się wykazać:

a) świadectwami szkolnymi z wykształceniem w zakresie wskazanym w pkt. 1) lit. a) § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.II.1934 r. w sprawie kwalifikacji sekretarzy gminnych;

b) trzyletnią pracą na stanowiskach, określonych w pkt. 2) § 1 wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.II.1934 r., przy czym dla kandydatów pochodzących z województw południowych i zachodnich w ciągu r. 1937 będzie uznana za wystarczającą dwuletnia służba, a dla wszystkich kandydatów, mogących się wykazać średnim wykształceniem, może być uznana za wystarczającą kwalifikację praca dwuletnia;

c) nieprzekroczonym wiekiem lat 40.

Opłata za kurs wynosi 225 zł.

W dalszych zamierzeniach Instytutu przewiduje się zorganizowanie specjalnego kursu dla inspektorów samorządu gminnego oraz i inne w miarę nasuwających się potrzeb.

Działalność Instytutu Komunalnego w Warszawie zasługuje na przychylne potraktowanie i poparcie ze strony wszystkich związków samorządowych przede wszystkim w zakresie organizowania kursów zapowiedzianych w niniejszym okólniku.

Zaprojektowane w najbliższym okresie kursy jako dotyczące samorządu gminnego wiejskiego i małych miast spotkać się powinny z zainteresowaniem odpowiednich organów tych związków samorządowych oraz ich władz nadzorczych.

W szczególności chodziło by o udzielenie poparcia w postaci zachęcenia pracowników do brania udziału w odpowiednich kursach, udzieleniu im w tym celu płatnych urlopów oraz zapomóg na pokrycie opłaty za kurs.

Bliższe informacje o kursach już zapowiedzianych, jak też o dalszych zamierzeniach Instytut Komunalny poda związkom samorządowym za pośrednictwem prasy samorządowej bądź też przez wydanie i rozesłanie specjalnych prospektów. W sprawach dotyczących kursów można się bezpośrednio zwracać do Instytutu Komunalnego—Warszawa—al. Jerozolimskie 85. Pod tym adresem nadsyłać również należy zgłoszenia na omówione powyżej kursy i opłaty za nie.

Osobnego podkreślenia wymaga sprawa wyjazdu kandydatów na kurs. Istniejące w tej mierze doświadczenia wskazywały, iż kandydaci przybywali na kurs bez uprzedniego uzyskania przyjęcia, co powodowało trudności zarówno dla kierownictwa kursu jak i dla kandydata, a szczególnie w przypadku, gdy wszystkie miejsca były zajęte. Kandydaci powinni zawczasu załatwiać formalności związane z udziałem w kursie oraz nie wyjeżdżać do Warszawy przed otrzymaniem powiadomienia o przyjęciu na kurs.

W związku z rozpoczęciem działalności Instytutu Komunalnego zaniechane będzie organizowanie Kursów Administracji Komunalnej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej.

(—) Korsak

PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

256.

DECYZJA.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Stowarzyszeniu b. Więźniów Politycznych d. Fr. Rewolucyjnej (Warszawa, ul. Ogrodowa Nr. 39 (41) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie czerwonej chorągwi, na której widnieje zakratowane okno więzienne i wschodzące słońce z napisem u dołu chorągwi: „S. b. W. P. d. F. R. P. P. S.", nad oknem więziennym widnieje orzeł biały z rozpostartymi skrzydłami.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów nie więcej jednak niż 2 zł. 50 gr.

Wydawanie odznaki Stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa dn. 18 grudnia 1936 r. Nr. AP. 3-247).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

257.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Związkowi Stowarzyszeń Rzemieślników Chrześcijan w Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Miodowa 14) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie emaliowanego krzyża, którego połowy mają kolor biały i czerwony; na krzyżu złote inicjały: „Z. Rz. Ch.", na górnym ramieniu krzyża widnieje ręka z młotem, ponad którą mieści się pozłacane koło trybowe; ramiona krzyża są połączone ogniwami złotego łańcucha.

Odznaka może być używana:
a) na szyldach, papierach i legitymacjach;
b) na pieczęciach z nazwą stowarzyszenia w otoku;
c) na pieczęciach organizacyj rzemieślniczych, należących do Związku Stowarzyszeń Rzemieślników Chrześcijan;
d) w lokalach przedsiębiorstw rzemieślniczych.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania na zakrętce.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 3 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 21 grudnia 1936 r. Nr. AP. 3-169).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

258.

DECYZJA.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Zachodniopolskiemu Towarzystwu Rolniczemu (Poznań, ul. Piekary 16/17) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie koła, na tle którego widnieje kłos zboża; od koła jest przeprowadzony drogowskaz z napisem: „Welage".

Odznaka może być używana na papierach i jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 40 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 21 grudnia 1936 r. Nr. AP. 3-255).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

259.

DECYZJA.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Centralnemu Komitetowi do Spraw Młodzieży Wiejskiej przy Związku Izb i organizacyj rolniczych Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Kopernika 30) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki z oksydowanego brązu srebrzonego w kształcie stylizowanego kłosu, połączonego z dużymi literami „P. R.".

Odznaka może być używana przez uczestników Przysposobienia Rolniczego, którzy ukończyli trzy stopnie sprawności rolniczej i posiadają odpowiednie zaświadczenie.

Odznakę wydaje bezpłatnie Centralny Komitet do Spraw Młodzieży Wiejskiej.

(Warszawa, dnia 21 grudnia 1936 r. Nr. AP. 3-272).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

260.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 grudnia 1936 r.

o zabezpieczeniu robotników na wypadek bezrobocia — zaświadczenia pracy.

(Nr. SS. 40-45-3).

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że Wydziały powiatowe oraz Zarządy Miejskie w niektórych wypadkach odmawiają wydawania zaświadczeń z pracy robotnikom, zwalnianym z robót publicznych, uzasadniając odmowę tym, że robotnicy ci nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

W związku z tym, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdza, że w myśl art. 29 ustawy z dn. 18.VII.1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555, z r. 1932), zakład pracy, z którym robotnik ubiegający się o zasiłek zabezpieczeniowy rozwiązał stosunek najmu pracy, obowiązany jest na żądanie robotnika wydać zaświadczenie w ciągu 24 godzin.

Z brzmienia tego postanowienia wynika, że obowiązek wydania zaświadczenia nie jest zależny od okoliczności, czy w myśl obowiązujących przepisów dany robotnik istotnie podlega obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia. Zaświadczenie takie ma znaczenie środka dowodowego, stwierdzającego okoliczność, że dany robotnik był zatrudniony w zakładzie pracy; nie przesądza zatem bynajmniej prawa do zabezpieczenia. O prawie tym orzekają właściwe władze, t. j. organa Funduszu Pracy. Jeżeli zdaniem Zarządu Miejskiego względnie Wydziału Powiatowego dany robotnik nie podlega obowiązkowi zabezpieczenia w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25.VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 546), winien to zaznaczyć w tekście zaświadczenia z pracy.

Nieprzestrzeganie przepisów art. 29 ustawy z dnia 18.VII.1924 r. zagrożone jest sankcjami karnymi, przewidzianymi w art. 34 ustęp (3) tej ustawy.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

261.

PISMO OKÓLNE

z dnia 29 grudnia 1936 r.

o Prywatnym Gimnazjum Męskim Stowarzyszenia Dyrektorów Polskich Szkół Średnich Państwowych w Warszawie — (odr. sł. wojsk.).

(Nr. Wojsk. B. 8-21-3)

Do

Urzędów Wojewódzkich (wszystkich), Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Na podstawie pisma Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 12.XII b. r. Nr. I Praw—2542/58/36 oraz w ślad pisma okólnego z dn. 5.XI b. r. Nr. Wojsk. B. 8/2/3 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 32, poz. 230) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że uczniom klasy VIII Prywatnego Gimnazjum Męskiego Stowarzyszenia Dyrektorów Polskich Szkół Średnich Państwowych w Warszawie przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej z art. 63 p. 1 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

O powyższym należy uczynić odpowiednią adnotację na str. 950 Dz. U. R. P. Nr. 58/1936 r., poz. 433.

Za DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

Ponadto otrzymują do wiadomości:

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.
Ministerstwo Spraw Wojskowych — Departament Uzupełnień.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 15 grudnia Nr 91 Rok 1936

Poz. 633. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 28 października 1936 r., dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Poz. 634. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru.

Poz. 635. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o uzupełnieniu taryfy celnej wywozowej.

Poz. 636. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o rejonach produkcji oraz o kontyngencie wewnętrznym i zapasie cukru na okres kampanijny 1937/38.

Poz. 637. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o uchyleniu rozporządzenia z dnia 31 lipca 1935 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu.

Poz. 638. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 grudnia 1936 r. o uznaniu muflonów za zwierzęta łowne.

Na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) zarządzam co następuje:

§ 1. Muflony uznaje się za zwierzęta łowne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 639. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 grudnia 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt a), b), c) i d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 536) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 2. Zabrania się całkowicie polowania na niedźwiedzie, łosie — byki, muflony, dropie i dropie — kamionki (strepety)".

2) § 3 skreśla się wyrazy „niedźwiedzi od 16 stycznia do 15 grudnia."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

z 23 grudnia Nr 92 Rok 1936

Poz. 640. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 2 grudnia 1936 r. o utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

Poz. 641. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku.

Na podstawie art. 1 p. b) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 81. poz. 607) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 722) przedłuża się do dnia 31 grudnia 1938 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Poz. 642. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. o likwidacji Ubezpieczalni Społecznych w Tucholi, Jarosławiu, Kowlu i Dubnie *).

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 5. Załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 grudnia 1933 r. o przekształceniu się kas chorych na ubezpieczalnie społeczne i ustaleniu okręgów i siedzib ubezpieczalni (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 819), ustalający okręgi i siedziby ubezpieczalni społecznych, zmieniony rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1935 r. o likwidacji Ubezpieczalni Społecznych w Brodnicy i Obornikach oraz o zmianie siedziby Ubezpieczalni Społecznej w Starogardzie (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 613), zastępuje się załącznikiem do rozporządzenia niniejszego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

*) W wyjątkach.

Załącznik do rozp. Min. Op. Społ. z dnia 10 grudnia 1936 r. (poz. 642).

Okręgi i siedziby Ubezpieczalni Społecznych.

L. p.	Nazwa ubezpieczalni	Okrąg ubezpieczalni (powiaty administracyjne)	Siedziba ubezpieczalni
1	Ubezpieczalnia Społeczna w Baranowiczach	baranowicki, słonimski, stołpecki, nieświeski, kosowski	Baranowicze
2	„ „ „ Białej	bialski, wadowicki, żywiecki	Biała
3	„ „ „ Białymstoku	białostocki, wysoko - mazowiecki, bielski, wołkowyski, miasto Białystok	Białystok
4	„ „ „ Bielsku	bielski, cieszyński, miasto Bielsko	Bielsko
5	„ „ „ Brześciu	brzeski, prużański, kobryński, bialski	Brześć n. B.
6	„ „ „ Brzeżanach	brzeżański, przemyślański, rohatyński, podhajecki	Brzeżany
7	„ „ „ Bydgoszczy	bydgoski, szubiński, sępoleński, wyrzyski, miasto Bydgoszcz	Bydgoszcz
8	„ „ „ Chrzanowie	chrzanowski	Chrzanów
9	„ „ „ Ciechanowie	ciechanowski, mławski, przasnyski, makowski, pułtuski	Ciechanów
10	„ „ „ Częstochowie	częstochowski, wieluński, miasto Częstochowa	Częstochowa
11	„ „ „ Czortkowie	czortkowski, buczacki, kopyczyniecki, borszczowski, zaleszczycki	Czortków
12	„ „ „ Drohobyczu	drohobycki, samborski, turczański, rudecki	Drohobycz
13	„ „ „ Gdyni	morski, kartuski, miasto Gdynia	Gdynia
14	„ „ „ Gnieźnie	gnieźnieński, średzki, wrzesiński, żniński, miasto Gniezno	Gniezno
15	„ „ „ Grodnie	grodzieński, sokólski, augustowski, suwalski	Grodno
16	„ „ „ Grodzisku	nowotomyski, wolsztyński, kościański	Grodzisk
17	„ „ „ Grudziądzu	grudziądzki, chełmiński, brodnicki, lubawski, działdowski, rypiński, miasto Grudziądz	Grudziądz
18	„ „ „ Inowrocławiu	inowocławski, mogileński, miasto Inowrocław	Inowrocław
19	„ „ „ Kaliszu	kaliski, koniński, turecki	Kalisz
20	„ „ „ Kielcach	kielecki, włoszczowski, jędrzejowski, pińczowski, stopnicki	Kielce
21	„ „ „ Kołomyi	kołomyjski, horodeński, śniatyński, kosowski	Kołomyja
22	„ „ „ Krakowie	krakowski, olkuski, miechowski, miasto Kraków	Kraków
23	„ „ „ Krośnie	krośnieński, brzozowski, sanocki, leski	Krosno
24	„ „ „ Kutnie	kutnowski, kolski, łęczycki, łowicki,	Kutno
25	„ „ „ Lesznie	leszczyński, rawicki, gostyński	Leszno
26	„ „ „ Lidzie	lidzki, nowogródzki, szczuczyński, wołożyński	Lida

L. p.	Nazwa ubezpieczalni	Okrąg Ubezpieczalni (powiaty administracyjne)	Siedziba ubezpieczalni
27	Ubezpieczalnia Społeczna w Lublinie	lubelski, janowski, puławski, lubartowski, włodawski, chełmski, miasto Lublin	Lublin
28	„ „ „ Lwowie	lwowski, bobrecki, gródecki, jaworowski, rawski, sokalski, żółkiewski, miasto Lwów	Lwów
29	„ „ „ Łodzi	łódzki, miasto Łódź	Łódź
30	„ „ „ Łomży	łomżyński, szczuczyński, ostrołęcki, ostrowski	Łomża
31	„ „ „ Łucku	łucki, horochowski, kowelski, włodzimierski, lubomelski, koszyrski	Łuck
32	„ „ „ Nowym Sączu	nowosądecki, limanowski, gorlicki, jasielski	Nowy Sącz
33	„ „ „ Ostrowie	ostrowski, kępiński, krotoszyński, jarociński	Ostrów
34	„ „ „ Ostrowcu	opatowski, iłżecki	Ostrowiec
35	„ „ „ Pabianicach	łaski, sieradzki	Pabianice
36	„ „ „ Pińsku	piński, drohicki, łuniniecki	Pińsk
37	„ „ „ Piotrkowie	piotrkowski, radomszczański	Piotrków
38	„ „ „ Płocku	płocki, sierpecki, gostyński, płoński	Płock
39	„ „ „ Poznaniu	poznański, śremski, miasto Poznań	Poznań
40	„ „ „ Przemyślu	przemyski, mościski, dobromilski, jarosławski, lubaczowski, przeworski	Przemyśl
41	„ „ „ Radom	radomski, konecki, kozienicki, miasto Radom	Radom
42	„ „ „ Równem	rówieński, zdołbunowski, kostopolski, sarneński, stoliński, dubieński, krzemieniecki	Równe
43	„ „ „ Rzeszowie	rzeszowski, ropczycki, kolbuszowski, łańcucki	Rzeszów
44	„ „ „ Siedlcach	siedlecki, węgrowski, sokołowski, łukowski, radzyński	Siedlce
45	„ „ „ Sosnowcu	zawierciański, będziński, miasto Sosnowiec	Sosnowiec
46	„ „ „ Stanisławowie	stanisławowski, tłumacki, nadwórniański	Stanisławów
47	„ „ „ Stryju	stryjski, żydaczowski, kałuski, doliński	Stryj
48	„ „ „ Szamotułach	szamotulski, czarnkowski, międzychodzki, obornicki, chodzieski, wągrowiecki	Szamotuły
49	„ „ „ Tarnobrzegu	tarnobrzeski, sandomierski, mielecki, niżański	Tarnobrzeg
50	„ „ „ Tarnopolu	tarnopolski, trembowelski, skałacki, zbaraski	Tarnopol
51	„ „ „ Tarnowie	tarnowski, dąbrowski, brzeski, bocheński	Tarnów
52	„ „ „ Tczewie	starogardzki, kościerski, tczewski, tucholski, chojnicki, świecki	Tczew
53	„ „ „ Tomaszowie Maz.	brzeziński, rawski, opoczyński	Tomaszów Maz.

L. p.	Nazwa ubezpieczalni	Okrąg ubezpieczalni (Powiaty administracyjne)	Siedziba ubezpieczalni
54	Ubezpieczalnia Społeczna w Toruniu	toruński, wąbrzeski, miasto Toruń	Toruń
55	„ „ „ Warszawie	warszawski, radzymiński, miński, garwoliński, grójecki, miasto Warszawa	Warszawa
56	„ „ „ Wilnie	wileńsko-trocki, święciański, brasławski, dziśnieński, postawski, wilejski, mołodecki, oszmiański, miasto Wilno	Wilno
57	„ „ „ Włocławku	włocławski, nieszawski, lipnowski,	Włocławek
58	„ „ „ Zakopanem	nowotarski, myślenicki	Zakopane
59	„ „ „ Zamościu	zamojski, biłgorajski, krasnostawski, tomaszowski, hrubieszowski	Zamość
60	„ „ „ Złoczowie	złoczowski, zborowski, kamionecki, radziechowski, brodzki	Złoczów
61	„ „ „ Żyrardowie	błoński, skierniewicki, sochaczewski	Żyrardów

Poz. 643. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Na podstawie art. 8 pkt a), b), c), d), e), g) i art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej“ i „Ministerstwo Opieki Społecznej“ (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dn. 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 27) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają:

1) mięso przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia;

2) przetwory mięsne przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia:

a) wędliny i inne wyroby wędliniarskie,

b) konserwy mięsne,

c) potrawy mięsne,

d) wyciągi mięsne,

3) sprzedaż i inne wprowadzanie w obieg mięsa i jego przetworów;

4) miejsca wyrobu przetworów mięsnych oraz miejsca przechowywania, sprzedaży mięsa i jego przetworów;

5) naczynia i przyrządy używane przy wyrobie przetworów mięsnych oraz przy sprzedaży mięsa i jego przetworów.

§ 2. Przez nazwę „mięso“ rozumie się wszystkie, przeznaczone do spożycia przez ludzi, części zwierząt ciepłokrwistych (zwierząt rzeźnych, ptactwa bitego, dziczyzny):

a) niepoddane żadnym zabiegom z wyjątkiem chłodzenia,

b) poddane zabiegom nie zmieniającym własności mięsa lub których działanie może być z łatwością usunięte, jako to: mrożenie, ozonowanie, suszenie, krótkotrwałe wędzenie, moczenie w occie (marynowanie), powierzchowne działanie dozwolonymi środkami konserwującymi (§ 5 ust. (1), pkt. 1), lit. f), zabezpieczenie przed dostępem powietrza warstwą tłuszczu, żelatyny i t. p., wstrzyknięcie do naczyń krwionośnych lub tkanki mięsnej dozwolonych środków konserwujących.

§ 3. (1) Przez nazwę „przetwory mięsne“ rozumie się mięso poddane zabiegom, pod których wpływem utraciło ono całkowicie pierwotne właściwości mięsa surowego, bez możności ich odzyskania. Zabiegami tymi mogą być:

1) silne solenie, wędzenie, peklowanie w połączeniu z mieleniem siekaniem, rozdrabianiem lub bez takiego połączenia;

2) zabezpieczenie przed zepsuciem drogą sterylizacji w szczelnych powłokach (naczyniach) lub drogą usunięcia powietrza z tych powłok (naczyń);

3) gotowanie, smażenie, pieczenie, duszenie.

(2) W szczególności:

1) przez nazwę „wędliny“ rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. (1) pkt 1), jako to: kiełbasy, szynki, boczki i t. p.; przez nazwę „inne wyroby wędliniarskie“ rozumie się: kiszki, salcesony i inne mieszanki mięsne;

2) przez nazwę „konserwy“ w znaczeniu ogólnym rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. (1) pkt 1) i 2), lub również zabiegom w pkt 3), czyniącym je zdolnymi do przetrwania dłuższego okresu czasu bez cech zepsucia;

3) przez nazwę „potrawy mięsne“ rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. (1) pkt 3). jako to: pieczenie, pasztety, galarety, majonezy i t. p.;

4) przez nazwę „wyciągi mięsne“ rozumie się preparaty z soku mięsnego, jako to: buliony, ekstrakty i t. p.

(3) Wymienione w ust. (2) przetwory mięsne mogą być sporządzane z dodatkiem właściwych domieszek i przypraw lub bez takiego dodatku.

§ 4. (1) Mięso, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, musi odpowiadać wszystkim weterynaryjnym przepisom dla mięsa zdatnego do spożycia dla ludzi oraz być właściwie znakowane.

(2) Ptactwo bite oraz dziczyzna, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, muszą odpowiadać przepisom weterynaryjnym.

§ 5. (1) Zabrania się:

1) sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia mięsa:

a) zanieczyszczonego,

b) zepsutego,

c) spleśniałego,

d) o barwie, zapachu i smaku nienormalnym,

e) barwionego,

f) z dodatkiem środków konserwujących z wyjątkiem soli kuchennej, cukru, saletry, octu fermentacyjnego jadalnego lub najwyżej 15% jadalnego roztworu kwasu octowego oraz soli kuchennej z dodatkiem azotynu sodowego (§ 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 czerwca 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu artykułów żywności — Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 521),

g) nadmuchanego powietrzem;

2) przechowywania mięsa siekanego i mielonego.

(2) Dopuszczalna jest sprzedaż lub inny obieg mięsa mielonego i siekanego na żądanie i w obecności kupującego.

§ 6. (1) Przetwory mięsne powinny być sporządzone z materiałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1) mięso używane do tych celów powinno odpowiadać wszystkim warunkom dla mięsa, wyszczególnionym w § 4 i § 5 ust. (1) pkt 1);

2) woda, używana przy wyrobie, powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;

3) sól powinna być jadalna; niedopuszczalna jest do tych celów sól tzw. „bydlęca“ i wszelka skażona;

4) tłuszcze powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

5) wszelkie inne domieszki (mąka, kasza, krew, przyprawy korzenne, saletra, ocet i t. p.) powinny mieć własności prawidłowe i być nieszkodliwe dla zdrowia.

(2) Otoka w stanie surowym nie może być używana do wyrobu przetworów mięsnych.

§ 7. (1) Wędliny i inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia.

(2) Siekanie oraz mielenie mięsa powinno się odbywać maszynowo przy użyciu siły ręcznej lub mechanicznej, inne rozdrabnianie mięsa może się odbywać ręcznie nożem lub innym ostrym narzędziem.

(3) Dodatkami do wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być:

1) woda w ilości niezbędnej do wyrobu;

2) saletra w ilości nie przekraczającej 3 g na 1 kg mięsa;

3) mąka jedynie do wyrobów wędliniarskich wątrobianych i krwawych w ilości najwyżej do 2% oraz kasza, bułka do innych wyrobów;

4) sól i przyprawy korzenne w ilości niezbędnej.

(4) Wędliny, oznaczone jako „czysto wieprzowe“ mogą być sporządzane jedynie z mięsa wieprzowego.

§ 8. (1) Na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być używane:

1) powłoki zwierzęce, jak: jelita, pęcherze, żołądki, przełyki, gęsie szyjki, odpowiadające przepisom weterynaryjnym, należycie i dokładnie oczyszczone; jelita końskie mogą być używane tylko do wyrobu przetworów z mięsa końskiego (§ 21);

2) powłoki sztuczne.

Oczyszczanie powłok wymienionych w pkt 1), może odbywać się jedynie w szlamiarniach urządzonych zgodnie z postanowieniami § 23 wyłącznie przy rzeźniach. Postanowienie to nie dotyczy kiełbaśnic, które po pierwszym oczyszczeniu w rzeźni mogą być szlamowane w wytwórniach wędliniarskich.

(2) Powłoki powinny być szczelnie wypełnione zawartością mięsną.

(3) Powłoki sztuczne powinny być sporządzone z materiału przezroczystego, jasnego i nie mogą być klejone; mogą one być barwione jedynie barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności w myśl obowiązujących przepisów szczególnych.

(4) Zabrania się sprzedaży lub innego wprowadzania w obieg i używania powłok zwierzęcych nieczystych, źle wyszlamowanych, zniszczonych,

zwłaszcza podziurawionych, sfermentowanych, łatwo łamliwych, barwionych, o smaku mydlanym lub zjełczałym, mających woń smrodliwą, gnilną lub plamy rdzawe. Zakaz barwienia nie dotyczy powłok zwierzęcych, używanych do przetworów z mięsa mielonego i siekanego. Powłoki te mogą być barwione tylko barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności.

§ 9. (1) Konserwy mięsne, w znaczeniu ścisłym, są to przetwory mięsne utrwalone drogą sterylizacji, w szczelnie zamkniętych puszkach blaszanych, słojach szklanych lub innych do tego celu przeznaczonych naczyniach.

(2) Konserwy mięsne muszą mieć prawidłowy wygląd i smak i nie wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia.

(3) Na naczyniach z konserwami powinny być uwidocznione:

1) rodzaj mięsa, z którego konserwy zostały przygotowane;

2) nazwa firmy i jej siedziba.

(4) Naczynia metalowe (puszki), z wyjątkiem aluminiowych, powinny być należycie ocynowane (pobielane). Pobiała tych naczyń nie może zawierać zanieczyszczeń powyżej 1%.

(5) Używanie do tego celu naczyń cynkowanych jest wzbronione.

(6) Tuby metalowe do past powinny być sporządzone całkowicie z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia, np. glinu, cyny.

§ 10. Potrawy mięsne (pieczenie, pasztety, galaretki, majonezy i t. p.) powinny być sporządzane z produktów świeżych i domieszek nieszkodliwych dla zdrowia.

§ 11. (1) Wyciągi mięsne (buliony, ekstrakty, proszki mięsne, peptony i t. p.) nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia; jako środek konserwujący dopuszczalna jest jedynie sól kuchenna.

(2) Nazwa „wyciąg mięsny" nie może być stosowana dla preparatów sporządzonych nie z mięsa.

(3) Wyciągi muszą być oznaczone nazwą właściwą dla mięsa, z którego zostały wytworzone.

(4) Dodatki (jarzyny, korzenie, sól i t. p.) nie mogą przekraczać wagowo 1/4 masy produktu gotowego.

(5) Opakowanie bezpośrednie preparatów wymienionych w ust. (1) (np. kostek bulionowych) nie może zawierać szkodliwych dla zdrowia metali (ołów, arsen, kadm, rtęć) i ich związków oraz barwników nie dopuszczonych do barwienia artykułów żywności; w szczególności cynfolia powinna być wolna od ołowiu.

§ 12. Zabrania się:

1) przerabiania dla celu spożycia mięsa uznanego za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe;

2) sprzedaży i innego wprowadzania w obieg dla spożycia oraz używania do wyrobu przetworów mięsnych odpadków rzeźnianych, jako to: części płciowych, wycinków odbytu, uszów, oczu woreczka pępkowego świń, wyporków, skrawin i skóry, z wyjątkiem skóry i chrząstek usznych cielęcych i świńskich;

3) używania ponadto:

a) żołądków i jelit do treści wędlin,

b) ścięgien i kości do innych wyrobów wędliniarskich;

4) barwienia przetworów mięsnych.

§ 13. (1) Do czynności związanych z wyrobem przetworów mięsnych, z przewozem i sprzedażą mięsa i przetworów mięsnych, nie mogą być dopuszczone osoby dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzającą wstręt oraz stykające się z zakaźnie chorymi.

(2) W razie wystąpienia objawów choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnionego podejrzenia o nosicielstwo zarazków u osób zatrudnionych czynnościami przy mięsie i przetworach mięsnych, właściciel przedsiębiorstwa jest obowiązany usunąć te osoby od pełnienia tych czynności.

(3) Personel zajęty przy pracy powinien mieć czyste ręce, krótko obcięte paznokcie, nosić białe czapki (czepki) i przestrzegać wzorowej czystości. Ponadto personel, zajęty przy wyrobie przetworów mięsnych, powinien nosić czyste, białe fartuchy, z krótkimi rękawami, zaś personel zajęty przy sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych — czyste, białe fartuchy z długimi rękawami.

Rozdział II.

Sprzedaż i inne wprowadzanie w obieg mięsa.

§ 14. Wszelkie czynności związane z załadowaniem, przewozem i wyładowaniem mięsa, powinny się odbywać w warunkach zabezpieczających mięso od wszelkich zanieczyszczeń, zepsucia i udzielania się mięsu złej woni.

W szczególności:

1) mięso przeznaczone do załadowania w przesyłkach drobnicowych powinno być całkowicie i czysto opakowane;

2) mięso nie może być przewożone wraz z żywymi zwierzętami, skórami zwierzęcymi, szmatami, brudnymi naczyniami i t. p.

§ 15. (1) Wozy (samochodowe, konne, ręczne) do przewożenia mięsa powinny mieć ściany gładkie, szczelne, dające się łatwo oczyścić. Wozy ręczne i konne poza tym powinny mieć ściany z twardego drzewa, ściśle, należycie heblowane i pokostowane (nie malowane); o ile wyłożone są blachą, blacha ta powinna być ze stali nierdzewnej, spawana (nie lutowana) na zgięciach. Wozy do przewożenia mięsa powinny być kryte i tak zamknięte, aby mięso nie zwisało i nie było wystawione na zanieczyszczenie; nie mogą one być używane do żadnych innych celów.

(2) Wozy mają być zaopatrzone w tablice z nazwą firmy (właściciela) i jej adresem.

(3) Przy przenoszeniu mięsa mają pracownicy używać czystych nieprzemakalnych kurtek i czapek.

(4) Zabrania się przewożenia razem z mięsem zwierząt żywych, bitych zwierząt w skórze, skór zwierzęcych, szmat, brudnych naczyń odpadków oraz przedmiotów wydzielających ostrą woń.

§ 16. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

1) „Miejsca sprzedaży mięsa“ są to:
a) hale mięsne,
b) sklepy rzeźnicze (jatki),
c) sklepy z ptactwem bitym i dziczyzną,
d) sklepy (jatki) z mięsem końskim,
e) tanie jatki.

2) „Wytwórnie wędliniarskie“ są to miejsca wyrobu przetworów wyszczególnionych w § 1 pkt 2) lit. a).

3) „Wędliniarnie“ są to miejsca sprzedaży przetworów mięsnych wyszczególnionych w § 1 pkt 2) lit. a) i c).

§ 17. (1) Miejsca sprzedaży mięsa powinny być oddalone co najmniej o 3 m od ustępów ogólnych skanalizowanych zaś od ustępów nie skanalizowanych, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników co najmniej, o 10 m.

(2) Przy halach mięsnych powinna być urządzona chłodnia dla przechowywania większych zapasów mięsa, zaś przy innych miejscach sprzedaży mięsa — chłodnia lub lodownia podręczna względnie piwnica czysta, sucha, przewiewna, z podłogą nieprzepuszczalną; hale mięsne ponadto powinny być zaopatrzone w urządzenia z wodą bieżącą, dobrą do picia dla ludzi, oraz węże do zmywania podłóg i ścian i zlew. Poszczególne miejsca sprzedaży mięsa mogą korzystać ze wspólnej chłodni.

(3) Miejsca sprzedaży mięsa powinny być widne, suche, posiadać możność łatwego przewietrzania (wentylacja naturalna lub wzorowa sztuczna). Podłoga powinna być z materiału trwałego i nieprzepuszczalnego, dającego się łatwo czyścić (cement, beton, płytki terrakotowe i t. p.). Ściany powinny być malowane jasną farbą olejną lub wyłożone materiałem nieprzepuszczalnym, dającym się łatwo myć, co najmniej do górnej granicy pomieszczenia mięsa; powyżej zaś ściany mogą być bielone.

(4) Miejsca sprzedaży mięsa, znajdujące się w suterenach, powinny odpowiadać wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia, przewidzianym dla miejsc sprzedaży mięsa, a ponadto następującym warunkom:

1) zagłębienie poniżej poziomu terenu nie może przekraczać 1,5 m,

2) okna powinny się znajdować całkowicie powyżej poziomu terenu,

3) wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,5 m,

4) stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1 : 10,

5) w pomieszczeniu powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna zastępująca otwieranie okien.

(5) Przyrządy do mięsa powinny odpowiadać wymaganiom następującym:

1) haki do wieszania mięsa powinny być metalowe (cynkowane, cynowane lub niklowane), szklane względnie porcelanowe, przytwierdzone wzdłuż ścian w ten sposób, by mięso wzajemnie do siebie i do ścian nie przylegało;

2) płyty stołów do mięsa — z marmuru, szkła lub z drzewa twardego, niesmolistego, o powierzchni gładkiej, bez szpar i szczelin i niemalowanej;

3) kloce i deski do rąbania i krajania mięsa — z drzewa twardego, niesmolistego, gładkie, bez szpar i szczelin;

4) płyty do wag — z materiału nie rdzewiejącego, niemalowane (marmurowe, kamienne, metalowe, drewniane, szklane, porcelanowe, fajansowe, kamionkowe i t. p.).

(6) W każdym miejscu sprzedaży powinna być umywalnia z wodą bieżącą dobrą do picia dla ludzi, spluwaczki wodne codziennie opróżniane i myte oraz pomieszczenie lub szafa na ubranie zatrudnionego personelu.

(7) Do opakowania mięsa należy używać czystego papieru. Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

§ 18. (1) Zabrania się w miejscach sprzedaży mięsa:

1) sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich oraz wszelkich innych artykułów żywności;

2) wywieszania (wystawiania) na zewnątrz tych miejsc oraz w drzwiach (odrzwiach) mięsa, przeznaczonego do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia oraz wystawiania kloców do mięsa na zewnątrz jatek;

3) przetrzymywanie mięsa zepsutego, skór surowych i suchych, pierza, rogów, kopyt (z wyjątkiem nóżek cielęcych i wieprzowych), wyporków cielęcych, nie oczyszczonych podrobów i wnętrzności oraz mięsa nieoznakowanego przez organa weterynaryjne;

4) przetrzymywania mięsa przeznaczonego do obiegu w pomieszczeniach mieszkalnych;

5) trzymania mięsa bezpośrednio na lodzie;

6) przetrzymywania w miejscach sprzedaży mięsa ptactwa żywego, ptactwa bitego nieskubanego;

7) skubania ptactwa bitego i podskubywania ptactwa żywego;

8) bicia ptactwa;

9) trzymania zwierząt domowych.

(2) Na drzwiach wejściowych powinien być wyraźny napis „wprowadzanie psów jest wzbronione“.

§ 19. Zabrania się: 1) sprzedaży mięsa, dziczyzny w kawałkach i ptactwa oskubanego:

a) na targach i rynkach w straganach otwartych,

b) w handlu obnośnym;

2) bicia ptactwa na targach i rynkach.

§ 20. W sklepach, w których sprzedaż bitego ptactwa i dziczyzny stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, przedmioty te powinny być umieszczone w miejscu oddzielnym w ten sposób, by nie stykały się z innymi artykułami żywności.

§ 21. (1) Sklepy (jatki) z mięsem końskim oraz z przetworami z mięsa końskiego lub z domieszką mięsa końskiego powinny mieścić się oddzielnie i być oznaczone wyraźnym napisem „sprzedaż mięsa końskiego" i rysunkiem głowy konia.

(2) Wszelkie przetwory z mięsa końskiego lub z domieszką mięsa końskiego muszą być oznaczone wyraźnym napisem „z mięsa końskiego" i rysunkiem głowy konia, wybitymi na plombie.

(3) W sklepach tych nie wolno sprzedawać mięsa innego rodzaju.

(4) Przetwory z mięsa końskiego mogą być wyrabiane tylko w specjalnie przeznaczonych do tego celu wytwórniach.

§ 22. (1) Wszystkie miejsca sprzedaży mięsa powinny być utrzymane w dokładnej czystości. W szczególności: lokal powinien być przynajmniej raz na dzień dokładnie przewietrzany, ściany olejne lub kaflowe oraz podłogi powinny być zmywane codziennie po skończonej pracy. Zamiatanie na sucho oraz posypywanie podłóg po zamieceniu piaskiem lub innymi sypkimi materiałami, z wyjątkiem trocin, jest wzbronione.

(2) Płyty stołów, deski oraz inne przyrządy muszą być myte codziennie gorącym rozczynem sody; noże, wagi i wszystkie inne narzędzia dokładnie oczyszczone. Kloce powinny być codziennie po pracy wycierane solą dokładnie, a w miarę niszczenia się powierzchni — spiłowywane. Boki kloców powinny być politurowane lub malowane białą farbą olejną.

(3) Odpadki mięsne powinny być umieszczane w szczelnie zamkniętych naczyniach o ścianach wewnątrz gładkich, niewsiąkliwych, dających się łatwo oczyszczać; zawartość należy codziennie usuwać, a same naczynia oczyszczać.

(4) Lokal powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa i t. p. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

(5) Lokal sprzedaży nie może łączyć się bezpośrednio z miejscem uboju zwierząt ani z mieszkaniem lub służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu.

(6) Okna otwierane należy w porze letniej zabezpieczać przed owadami gęstymi, trwałymi siatkami.

(7) Mięso przeznaczone na sprzedaż powinno być zabezpieczone od zanieczyszczeń (pył, kurz, owady), od działania promieni słonecznych oraz woni przenikliwej.

(8) Przepisy § 30, z wyjątkiem pkt 6), mają zastosowanie do miejsc sprzedaży mięsa.

Rozdział III.

Wytwórnie przetworów mięsnych.

§ 23. (1) Szlamiarnie, przeznaczone do czyszczenia jelit na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich, powinny mieć pomieszczenie należycie oświetlone, zaopatrzone w dobrą wentylację i w urządzenia dostarczające obfitą ilość bieżącej wody ciepłej i zimnej.

(2) Ściany pomieszczeń powinny być malowane jasną farbą olejną lub wyłożone płytkami terrakotowymi do wysokości co najmniej 2 m. Podłoga powinna być z materiału nieprzepuszczalnego (cement, beton, płytki terakotowe i t. p.).

(3) Szlamiarnie powinny być zaopatrzone w wanny wysokości około 1 m, w stoły ze szczelnego, twardego drzewa oraz w odpowiednią do rozmiarów produkcji liczbę naczyń drewnianych (balii) i w aparaty do przedmuchiwania jelit.

(4) W szlamiarniach powinno być, poza pomieszczeniem do szlamowania jelit, oddzielne pomieszczenie do sortowania i oddzielne pomieszczenie do solenia jelit.

§ 24. (1) Wytwórnie wędliniarskie w dzielnicach osiedli, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą się mieścić tylko w lokalach, połączonych z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

(2) Przy ulicach osiedli, nie mających urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, wytwórnie te mogą się mieścić tylko w lokalach zaopatrzonych w wodę dobrą do picia dla ludzi i w miejscowe urządzenia do usuwania nieczystości.

(3) Woda używana do wyrobu przetworów mięsnych powinna odpowiadać warunkom przewidzianym w obowiązujących przepisach dla wody do picia i potrzeb gospodarczych. Dobroć wody powinna być stwierdzona wynikami badania. Powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest, na żądanie właściciela wytwórni, pobrać próbę wody celem jej zbadania. Koszty badania wody obciążają właściciela wytwórni. Odpis wyników badania wody powinien być przesłany przez powiatową władzę administracji ogólnej właścicielowi wytwórni.

§ 25. (1) Wytwórnie wędliniarskie powinny być oddalone co najmniej o 3 m od ustępów ogólnych skanalizowanych, zaś od ustępów nieskanalizowanych, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników — co najmniej o 10 m.

(2) O ile na danej nieruchomości lokal, przeznaczony na wytwórnię wędliniarską, przylega do ustępu położonego na nieruchomości sąsiedniej, lokal ten powinien być tak izolowany, aby był zabezpieczony przed przenikaniem do niego cieczy i zanieczyszczonego powietrza z ustępu.

(3) Wytwórnie wędliniarskie znajdujące się w suterenie powinny odpowiadać wszystkim przepisom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu dla wytwórni wędliniarskich, z wyjątkiem przepisu § 27 ust. (1) zdanie pierwsze, a ponadto warunkom, wyszczególnionym w § 17 ust. 4.

§ 26. (1) Lokal wytwórni wędliniarskiej powinien składać się z pomieszczeń przeznaczonych na:

1) warsztat,
2) peklownię (solarnię) i chłodnię,
3) wędzarnię,
4) ubieralnię i natryski,
5) skład podręczny na wyroby gotowe.

(2) Peklownia, chłodnia i wędzarnia mogą być wspólne dla szeregu warsztatów i znajdować się poza nimi.

(3) Warsztat może być połączony z wędzarnią, o ile rozmiar pomieszczenia na to pozwala.

(4) Peklownia, chłodnia i skład podręczny na wyroby gotowe mogą być w jednym pomieszczeniu.

§ 27. (1) Wysokość pomieszczeń wytwórni wędliniarskich powinna wynosić co najmniej 3 m. Izby powinny być widne, suche i tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało co najmniej 4 m. kw. powierzchni. O ile peklownia i chłodnia mieszczą się w suterenie, wysokość tych pomieszczeń może wynosić 2,5 m.

(2) Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1 : 10.

(3) Ściany powinny być gładkie i czyste; o ile nie są malowane farbą olejną, powinny mieć do wysokości co najmniej 2 m. jasną lamperię olejną lub z materiału dającego się łatwo myć.

(4) Podłogi powinny być z trwałego, nieprzepuszczalnego materiału (beton, cement, płytki terrakotowe), szczelne, gładkie, jednolite, przy tym podłogi w izbach, przeznaczonych na warsztat i solarnię, zaopatrzone w ścieki z odpowiednim spadkiem do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

(5) Lampy, przy oświetleniu naftowym, powinny być zawieszone u sufitu lub na ścianie.

(6) W izbach, przeznaczonych na warsztat, solarnię i skład, powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub sztuczna, czynna w miarę potrzeby całą dobę. Nad kotłami powinny być urządzenia wyciągowe do pary.

(7) Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wytwórni, zatrudniającej 6 i więcej pracowników.

§ 28. (1) Stoły i kloce, kadzie i beczki, przeznaczone na pomieszczenie przetworów mięsnych, powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, jednolite, bez szczelin i szpar; naczynia do wody powinny być zaopatrzone w szczelne pokrywy oraz w specjalne czerpaki.

(2) Kotły oraz inne naczynia metalowe, o ile nie są aluminiowe lub żelazne, powinny być należycie ocynowane, pobiała wewnętrzna nie może zawierać zanieczyszczeń ponad 1%.

(3) W warsztacie powinna się znajdować umywalnia z dobrą do picia dla ludzi wodą bieżącą, mydłem, szczotką do mycia rąk oraz czystymi ręcznikami, we wszystkich zaś izbach spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte.

(4) Postanowienia § 22 mają tu zastosowanie.

§ 29. (1) W peklowni i chłodni temperatura nie powinna przekraczać + 7° C.

(2) Trzymanie mięsa i przetworów mięsnych bezpośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

(3) Ubieralnia powinna znajdować się w tym samym lokalu, co wytwórnia wędliniarska. W ubieralni powinny być: umywalnia z wodą dobrą do picia dla ludzi, mydłem i czystymi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej. Natrysk powinien być umieszczony w miejscu odgrodzonym ścianką wysokości 2 m.

§ 30. Zabrania się:

1) siadać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych,

2) mieć przy pracy obnażone ciało prócz ramion,

3) spluwać na podłogę,

4) palić tytoń,

5) chodzić do ustępu w fartuchach przeznaczonych do pracy i nosić je poza miejscem pracy,

6) wpuszczać do wytwórni wędliniarskiej osoby obce w czasie trwania pracy,

7) przechowywać w wytwórni wędliniarskiej przedmioty i produkty, nie mające zastosowania do danego przemysłu, w szczególności wszelkie przedmioty, które mogą udzielić wyrobom złej woni lub je zanieczyścić, np. naftę, brudne naczynia, odzież i t. p.

§ 31. (1) Wędzenie przetworów mięsnych może odbywać się:

1) w wytwórniach wędliniarskich,
2) w wędzarniach przemysłowych.

(2) Przez nazwę „wędzarnie przemysłowe" rozumie się zakłady trudniące się zawodowo wędzeniem przetworów mięsnych, dostarczanych przez wytwórców tych przetworów, a przeznaczonych do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia.

(3) Wędzarnie, wymienione w ust. (1), powinny być tak urządzone, by nie psuły powietrza w zamieszkałym otoczeniu przez dym, swąd lub złą woń.

(4) Wędzarnie przemysłowe nie mogą znajdować się w śródmieściu ani w budynkach mieszkalnych i powinny mieć oddzielne wejścia.

(5) Do wędzarń przemysłowych mają zastosowanie przepisy §§ 24 i 25.

§ 32. (1) Lokal wędzarni przemysłowej powinien składać się z pomieszczeń na:

1) warsztat,
2) skład na produkty surowe,
3) skład na produkty gotowe,
4) ubieralnię i natryski.

(2) Pomieszczenia, wymienione w ust. (1) pkt 2) i 3), powinny być chłodzone (chłodnie).

Dopuszczalne jest korzystanie z chłodni miejskich lub chłodni wspólnych dla szeregu wędzarń.

§ 33. (1) Wysokość pomieszczeń wędzarni przemysłowej powinna wynosić co najmniej 3 m. Izby powinny być widne, suche, a pomieszczenia na warsztat tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało co najmniej 4 m kw. powierzchni. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1 : 10.

(2) Ściany i sufit w wędzarni przemysłowej powinny być pokryte materiałem łatwo zmywalnym i być gładkie i czyste; o ile ściany nie są malowane farbą olejną, powinny mieć do wysokości co najmniej 2 m jasną lamperię olejną lub z materiału dającego się łatwo myć.

(3) Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materiału (beton, cement, płytki terrakotowe i t. p.), szczelne, gładkie, jednolite; podłoga w pomieszczeniu na warsztat powinna być zaopatrzona w ścieki z odpowiednim spadkiem do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

(4) W izbach wędzarni powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub wzorowa sztuczna, czynna w miarę potrzeby całą dobę.

(5) Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wędzarni przemysłowej zatrudniającej 5 lub więcej pracowników i umieszczone w miejscu odgrodzonym ścianką wysokości 2 m.

(6) Ubieralnia powinna znajdować się w lokalu wędzarni. W ubieralni powinna być umywalnia z wodą bieżącą, dobrą do picia dla ludzi, mydłem i czystymi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej.

(7) We wszystkich izbach powinny znajdować się spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte.

(8) Lampy, przy oświetleniu naftowym, powinny być wiszące u sufitu lub na ścianie.

(9) Płyty stołów powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, jednolite, bez szczelin i szpar, niemalowane.

§ 34. (1) Lokal wędzarni przemysłowej oraz wszystkie przyrządy i narzędzia winny być utrzymywane w dokładnej czystości; ściany i podłogi zmywane codziennie po skończonej pracy; zamiatanie na sucho jest wzbronione. Stoły należy myć codziennie gorącym rozczynem sody.

(2) Lokal wędzarni przemysłowej powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa i t. p. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

(3) Lokal wędzarni przemysłowej nie może służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu.

(4) Okna otwierane należy w porze letniej zabezpieczać przed owadami gęstymi, trwałymi siatkami.

§ 35. (1) Produkty surowe i gotowe w wędzarni przemysłowej powinny być zabezpieczone od zanieczyszczeń (pył, kurz, owady) i od działania promieni słonecznych oraz woni przenikliwej.

(2) W składach wędzarni przemysłowej na produkty surowe i gotowe temperatura nie powinna przekraczać + 7° C.

(3) Trzymanie mięsa i przetworów mięsnych bezpośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

(4) Przepisy § 30 mają tu zastosowanie.

§ 36. Wytwórnie produkujące konserwy oraz wyciągi mięsne powinny odpowiadać przepisom §§ 22, 24, 25, 27, 28, 29 i 30. Liczba i wielkość pomieszczeń wytwórni powinny być dostosowane do rozmiarów produkcji, zaś rodzaj pomieszczenia, naczynia i przyrządy — do rodzaju produkcji.

Rozdział IV.

Sprzedaż i inne wprowadzanie w obieg przetworów mięsnych.

§ 37. (1) Przetwory mięsne (§ 1 pkt 2) lit. a) i c) w czasie przewozu i przenoszenia powinny być zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń.

(2) W szczególności należy, by wozy i wszelkie inne przyrządy do rozwożenia i przenoszenia tych wyrobów miały pokrywy, były utrzymane w czystości i nie używane do żadnych innych celów; o ile kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia tych wyrobów są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas warunek dotyczący zaopatrzenia tych koszów i przyrządów w przykrywy nie jest wymagany.

(3) Przetwory mięsne, wyszczególnione w § 1 pkt 2) lit. c), powinny być umieszczane na odpowiednich podstawach, np. półmiski, miski, salaterki.

(4) Zabrania się:

1) przenosić w rękach do miejsc sprzedaży przetwory mięsne z wozów, koszów i innych przyrządów do przewożenia i przenoszenia;

2) stawiać i trzymać kosze i inne przyrządy z dnem przepuszczalnym na ziemi lub na podłodze, o ile dna ich z zewnątrz nie są zaopatrzone w listwy drewniane.

§ 38. (1) Do miejsc sprzedaży przetworów mięsnych wymienionych w § 1 pkt 2) lit. a) i c) mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 17, 18 z wyjątkiem ust. (1) pkt 1) i § 22.

(2) Produkty umieszczone na stołach, półkach i w oknach wystawowych powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących.

(3) Napoczęte lub pokrajane wyroby powinny być umieszczone w gablotkach oszklonych lub pod kloszami przewiewnymi, na talerzach, podstawach (szklanych, porcelanowych, fajansowych). Gablotki od strony sprzedającego powinny być zaopatrzone w odrzucane gęste siatki druciane lub w przesuwane ramki z gęstą siatką drucianą.

(4) Wszelkie czynności, związane z krajaniem i odważaniem przetworów mięsnych bez powłok w sprzedaży detalicznej, powinny być uskuteczniane z pomocą odpowiednich przyrządów.

(5) Do zawijania produktów gotowych do bezpośredniego spożycia (wędliny, mięso pokrajane) należy używać tylko czystego papieru pergaminowego, woskowanego lub satynowanego.

(6) W miejscach sprzedaży przetworów mięsnych, obsługiwanych przez trzy lub więcej osób, osoby zajęte krajaniem tych przetworów nie mogą być zatrudnione odbiorem i wydawaniem pieniędzy.

(7) W miejscach sprzedaży, w których sprzedaż przetworów mięsnych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą być sprzedawane takie produkty, których zapach może się udzielić przetworom mięsnym. Miejsca sprzedaży, w których sprzedaż tych przetworów stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla tych przetworów oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

(8) W miejscach sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich dopuszcza się sprzedaż mięsa z zachowaniem następujących warunków:

a) do sprzedaży mięsa powinien być oddzielny stół, odzielne haki do wieszania mięsa, umieszczone oddzielnie od haków dla przetworów mięsnych, oraz oddzielne narzędzia i przyrządy;

b) do wszelkich czynności, związanych ze sprzedażą mięsa, jak rąbanie, krajanie, dzielenie, przenoszenie, odważanie mięsa, powinien być oddzielny personel, o ile warunki gospodarcze danego przedsiębiorstwa na to zezwalają.

(9) Podawanie gorących potraw w miejscach sprzedaży przetworów mięsnych może odbywać się tylko w oddzielnych pomieszczeniach, odpowiadających przepisom dla tego rodzaju miejsc spożycia.

§ 39. (1) Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, powinny być zaopatrzone przez wytwórców we własne plomby firmowe.

(2) Wzory plomb powinny być zgłoszone przez wytwórców do powiatowej władzy administracji ogólnej dla zarejestrowania ich.

(3) Plomby nakładane przez wytwórców powinny zawierać:

1) początkową literę imienia i nazwiska wytwórcy lub nazwę firmy,

2) nazwę powiatu oraz nazwę miejscowości, w której wędliny wyprodukowano,

3) numer rejestru.

(4) Przy detalicznej sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich plomba powinna być pozostawiona aż do końca sprzedaży poszczególnej sztuki lub wiązki.

(5) Wędliny i inne wyroby wędliniarskie podpadające pod postanowienia ustępów (1), (2), (3), (4), a nie posiadające plomb lub posiadające plomby niezgodne z przepisem ust. (3), podlegają zajęciu.

(6) Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, sprzedawane spożywcom bezpośrednio przez wytwórców w tych miejscowościach, w których wyroby te zostały wytworzone, nie podlegają postanowieniom ust. (1) pod warunkiem umieszczenia w miejscu sprzedaży, na widocznym i dostępnym miejscu, wyraźnego napisu „wędliny własnego wyrobu“, wydanego przez cech wędliniarzy lub właściwą izbę przemysłowo-handlową albo izbę rzemieślniczą.

(7) W razie odprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich osobom trzecim celem wpuszczenia tych przetworów do obiegu wytwórca powinien je zaopatrzyć we własne plomby.

§ 40. (1) Handel okrężny wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi na ulicach, podwórzach i po domach oraz handel tymi produktami na targowiskach, rynkach, straganach, jest wzbroniony.

(2) W przypadkach wyjątkowych (jarmarki, odpusty i.t. p.) powiatowa władza administracji ogólnej może każdorazowo zezwolić na sprzedaż wędlin i innych wyrobów wędliniarskich na targowiskach, rynkach, straganach pod warunkiem, że sprzedaż ta odbywać się będzie w pomieszczeniach krytych, czysto utrzymanych, zabezpieczających produkty te od wszelkich zanieczyszczeń, oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów § 22 ust. 1, ust. 2 zdanie pierwsze, ust. 3 i 7.

§ 41. (1) Niezależnie od organów dozoru, wymienionych w § 4 lit. a) i b) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1929 r. o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 495), lekarze weterynaryjni wykonywują nadzór nad mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi w miejscach wymienionych w § 16 niniejszego rozporządzenia oraz na targach, jarmarkach, odpustach, jak również w czasie przewozu, a także sprawują nadzór nad oczyszczaniem i konserwowaniem jelit w szlamiarniach.

(2) Do zakresu nadzoru weterynaryjnego, w rozumieniu ustępu pierwszego należy:

1) sprawdzanie w miejscach sprzedaży i w czasie przewozu:

a) czy mięso jest oznakowane zgodnie z przepisami weterynaryjnymi, czy w obiegu nie ma mięsa ze zwierząt nie poddanych urzędowemu badaniu, albo mięsa niezdatnego i warunkowo zdatnego i czy mięso mniej wartościowe jest sprzedawane wyłącznie w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach sprzedaży;

b) czy nie odbywa się sprzedaż mięsa końskiego w miejscach sprzedaży mięsa innych zwierząt;

c) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie są przepisowo oplombowane i nie zawierają pasożytów, w szczególności włośni i wągrów, jak również czy nie wykazują innych zmian chorobowych;

2) sprawdzanie w wytwórniach:

a) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie sporządzane są z mięsa urzędowo zbadanego i uznanego za zdatne do spożycia,

b) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie z mięsa końskiego sporządzane są w osobnych wytwórniach.

(3) Do sprawdzania wędlin i innych wyrobów wędliniarskich przywożonych z innych miejscowości władza dozoru właściwa dla miejsca przeznaczenia wędlin może wyznaczyć punkty, w których sprawdzanie tych produktów powinno być uskuteczniane.

(4) Wykonywanie czynności, zastrzeżonych dla lekarzy weterynaryjnych w niniejszym rozporządzeniu, powinno być powierzane lekarzom weterynaryjnym, specjalnie do celu tego wyznaczonym przez właściwą władzę wyznaczającą organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 42. (1) Przywóz mięsa i przetworów mięsnych z zagranicy podlega przepisom rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 443) w sprawie badania mięsa, wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy.

(2) Do mięsa i przetworów mięsnych przywożonych z obszarów, na których niniejsze rozporządzenie nie obowiązuje, mają zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia.

(3) O ile ze względu na zapotrzebowanie rynku zagranicznego wyrób przetworów mięsnych odbywać się będzie odmiennie od postanowień niniejszego rozporządzenia, wytwórca obowiązany jest donieść o tym bezzwłocznie powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 43. Sprzedawcy mięsa, w szczególności w sprzedaży drobnicowej, są obowiązani, na żądanie władz i organów dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, wskazywać źródło nabycia tego mięsa.

§ 44. We wszystkich miejscach wyrobu i sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych powinny znajdować się podręczne, bezwonne środki opatrunkowe (gaza, wata, bandaż, jodyna).

§ 45. Postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc sprzedaży mięsa oraz miejsc wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych, powinny być wywieszone na widocznym miejscu w pomieszczeniach wyszczególnionych w § 1 pkt 4).

§ 46. Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejsca sprzedaży mięsa oraz wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, zarówno jak szlamiarnie i wędzarnie przemysłowe, powinny być doprowadzone do stanu wymaganego niniejszym rozporządzeniem do dnia 30 czerwca 1938 r., a co do postanowień § 24 ust. (1)—do dnia 31 grudnia 1938 r., w przeciwnym razie ulegną zamknięciu.

§ 47. (1) Powiatowa władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ulg w stosunku do istniejących:

1) miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych — co do odległości ich od:

a) ustępów ogólnych skanalizowanych — do 2 m,

b) dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych nieskanalizowanych — do 7 m;

2) miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych, mieszczących się w suterenach, nie odpowiadających postanowieniom § 17 ust. (4), o ile te miejsca sprzedaży i wytwórnie odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych miejsc sprzedaży i wytwórni, z wyjątkiem przepisu § 27 ust. (1) zdanie pierwsze;

3) wytwórni przetworów mięsnych — co do postanowień § 24 ust. (1), jeżeli nieruchomość, na której wytwórnia się mieści, nie jest połączona z siecią wodociągową i kanalizacyjną;

4) wytwórni przetworów mięsnych co do liczby pomieszczeń przewidzianych w § 26, w szczególności co do wymagania oddzielnej ubieralni oraz co do wysokości tych pomieszczeń (§ 27 ust. (1) zdanie pierwsze);

5) miejsc sprzedaży mięsa — co do postanowień § 18 lit. a);

6) szlamiarni przy rzeźniach — co do oddzielnych pomieszczeń do sortowania i solenia jelit (§ 23 ust. 4);

7) wędzarni przemysłowych — co do postanowień § 31 ust. 3.

(2) Ulgi przewidziane w ust. (1) pkt 3) i 5) mogą być przyznawane na okres czasu do lat 3 licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; terminy stosowania ulg, przewidzianych w pozostałych punktach ust. (1), pozostawia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej z tym, że terminy te nie mogą być krótsze od terminów przewidzianych w § 46.

§ 48. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 603) oraz rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 409).

Poz. 644. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 grudnia 1936 r. o ustaleniu wzorów monet srebrnych wartości 2 i 5 złotych.

Poz. 645. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu standaryzowanego.

Poz. 646. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych.

Na podstawie art. 3 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 544), zmienionego art. 18 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) i w związku z art. 22 ust. 2) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dozwolonego w art. 14 ust. (1) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego korzystać mogą:

A) na obszarze gmin wiejskich:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — gminy wiejskie do wysokości 21%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 26%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — gminy wiejskie do wysokości 22,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 27,5%,

B) na obszarze miast nie wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 36%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 11%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 37,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 12,5%,

c) na obszarze miast wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 47%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 50% —

ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 2. Z dozwolonego w art. 14, ust. (2) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) podwyższenia normy najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego korzystać mogą:

A) na obszarze gmin wiejskich — gminy wiejskie do wysokości 11,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 13.5%,

B) na obszarze miast nie wydzielonych — miasta do wysokości 18,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 6,5%,

C) na obszarze miast wydzielonych — miasta do wysokości 25% —

tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 3. Samorząd wojewódzki otrzymuje 5% wpływów związków samorządowych z dodatków samorządowych do państwowego podatku gruntowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 344).

Poz. 647. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1936 r. o ustaleniu ilości stanowisk notariuszów w niektórych miejscowościach.

Poz. 648. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 1936 r. o przekazaniu Sądowi Grodzkiemu we Lwowie (miejskiemu) rozpoznawania spraw karnych przeciwko nieletnim z okręgów sądów: grodzkiego we Lwowie (zamiejskiego) i grodzkiego w Winnikach.

z 29 grudnia Nr 93 Rok 1936

Poz. 649. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1936 r. o wykonaniu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

Poz. 650. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie konwersji obligacyj b. austriackiego długu kolejowego zabezpieczonego.

Poz. 651. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 grudnia 1936 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

Poz. 652. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1936 r. o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych od opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Poz. 653. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o odroczeniu

wypłat z odrębnej masy majątkowej Towarzystwa Ubezpieczeń na życie „Phönix".

Poz. 654. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości, Poczt i Telegrafów oraz Skarbu o zmianie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi.

Na podstawie art. 6 ust. (1) i art. 12 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 336) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 821) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 4 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Za przewóz towarów na oznaczonym obszarze w rozumieniu art. 2, 3, 4 i 5 należy uważać przewóz od i do stacji kolejowych w granicach wyznaczonych powiatów, jak również przewóz między miejscowościami w granicach tych powiatów.";

w tym samym paragrafie dodaje się nowy ustęp — z kolei trzeci — o brzmieniu:

„(3) Koncesje, wydawane na przewóz tylko pewnego rodzaju towarów pojazdami mechanicznymi, specjalnie przystosowanymi do przewozu takich towarów, tudzież na przewóz sezonowych produktów, mogą zawierać uprawnienie do wykonywania przewozów na dowolnych liniach w całym Państwie.";

dotychczasowy ustęp trzeci oznacza się jako ustęp czwarty;

2) w § 5 dodaje się zdanie drugie:

„Porozumienie to nie jest potrzebne, jeżeli chodzi o przewozy, wymienione w § 4 ust. (3).";

3) w § 31 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Ubiegający się o koncesję na linię, linie lub sieci linii przewozowych powinien nadto podać projektowane taryfy przewozowe (maksymalne).";

w tym samym paragrafie dodaje się nowy ustęp:

„(3) Ubiegający się o koncesję na przewóz towarów na oznaczonym obszarze powinien przedstawić władzy, udzielającej koncesji, odpis umowy, zawartej z przedsiębiorstwem „Polskie Koleje Państwowe", o udziale w wykonywaniu przewozów z koleją (komunikacje kombinowane).";

4) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Otrzymujący koncesję na przewóz towarów na linię, linie lub sieci linii przewozowych obowiązany jest przedstawiać do zatwierdzenia władzy, udzielającej koncesji, taryfy na przewóz towarów, i nie wolno mu pobierać za przewóz opłat wyższych niż zatwierdzone przez władzę. Poza tym do taryf przewozowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 9 ust. (2) i (3) i §§ 10 i 11.";

5) § 37 otrzymuje brzmienie:

„§ 37. Przy równych warunkach pierwszeństwo do otrzymania koncesji mają ubiegający się o koncesję, którzy zobowiążą się do używania i utrzymywania w odpowiednim stanie pojazdów mechanicznych całkowicie lub częściowo wyprodukowanych w kraju, tudzież odpowiadających specjalnym wymaganiom obrony Państwa.";

6) w § 38 w ust. (1) pkt 1) otrzymuje brzmienie:

„1) ubiegający się o koncesję posiada dostatecznie silne podstawy finansowe oraz potrzebną fachowość do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozowego i daje gwarancję solidnego wypełniania obowiązków koncesjonariusza;";

w tym samym paragrafie dodaje się nowy ustęp:

„(3) Koncesje nie będą wydawane osobom prawnym, których zadaniem nie jest wykonywanie zarobkowego przewozu samochodami. Podstawę do oceny tej okoliczności stanowi statut lub rejestr handlowy albo rejestr spółdzielni.";

7) § 39 skreśla się.

8) § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41. (1) Otrzymujący koncesję powinien złożyć opłatę za czynności urzędowe, związane z udzieleniem koncesji, w następującej wysokości:

1) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na przewóz osób po 1,5 gr. od każdej jednostki iloczynu z ilości miejsc dla podróżnych w pojazdach mechanicznych (bez rezerwowych) przez średnią długość linii w kilometrach nie mniej jednak niż 30 zł;

2) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na przewóz towarów na linii, liniach lub sieci linii przewozowych po 10 gr od każdej jednostki iloczynu z ilości ton nośności pojazdów mechanicznych przez średnią długość linii w kilometrach, nie mniej jednak niż 30 zł;

3) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na oznaczonym obszarze po 30 zł od jednej tony nośności pojazdu.

(2) Za czynności urzędowe w sprawie koncesji z prawem wyłączności pobiera się opłatę w podwójnej wysokości.";

9) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Opłaty, wymienione w § 41, uiszcza się gotówką za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, na dochód Państwowego Funduszu Drogowego.";

10) § 44 otrzymuje brzmienie:

„§ 44. (1) Koncesje mogą być udzielane na okres do 25 lat.

(2) Koncesjonariuszowi, który wykaże się zainwestowaniem kapitału na budowę garażów, warsztatów, magazynów lub innych urządzeń, związanych z wykonywaniem przewozów, wojewódzka władza administracji ogólnej — z zachowaniem przepisu § 38 — przedłuży lub wyda nową koncesję na obsługiwane przez niego linie,

co najmniej na czas niezbędny do amortyzacji dokonanych wkładów.".

§ 2. Koncesje na przewóz towarów na linię, linie lub sieci linii przewozowych, wydane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej przed i po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, uprawniać będą w okresie czasu na który zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1938 r., do wykonywania przez koncesjonariusza zarobkowego przewozu towarów na dowolnych liniach w całym Państwie, z wyjątkiem tych linii, co do których Minister Komunikacji zastrzeże swej kompetencji udzielanie koncesji.

§ 3. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1938 r. opłata jednorazowa za czynności urzędowe, związane z wydaniem koncesji na przewóz towarów pojazdami mechanicznymi na linie przewozowe, obliczana będzie w myśl § 41 ust. (1) pkt 3).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Poz. 655. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1936 r. o wspólnym rozliczaniu utargu nafty na rynku wewnętrznym.

Poz. 656. Obwieszczenie Ministra Wyznań i Oświecenia Publicznego z dnia 16 grudnia 1936 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zwinięciu i utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

z 31 grudnia Nr. 94*) Rok 1936

Poz. 657. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Paryżu dnia 15 grudnia 1936 r. porozumienia o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Poz. 658. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. podpisanego w Warszawie dnia 21 grudnia 1936 r.

Poz. 659. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1936 r. o uznaniu Zasadniczego Prawa Wewnętrznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 660. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 listopada 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o Państwowej Radzie Ochrony Przyrody.

Poz. 661. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 grudnia 1936 r. w sprawie oznak stopni służbowych oraz oznak pełnienia służby policji województwa śląskiego.

Poz. 662. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 30 grudnia 1936 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1936 r. o wprowadzeniu przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego w sprawach o niektóre wykroczenia.

Na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1936 r. o wprowadzeniu przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego w sprawach o niektóre wykroczenia (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 192) przedłuża się do dnia 31 marca 1937 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Poz. 663. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 1936 r. o rejestrze skazanych.

Na podstawie art. 8 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Rejestr skazanych zawiera wiadomości o prawomocnych wyrokach skazujących (nakazach karnych) oraz o poszukiwaniach listami gończymi. Wyroków uwalniających od kary nie uważa się za skazujące w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Rejestr skazanych prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie otrzymywanych kart karnych i zawiadomień.

§ 2. Rejestracji podlegają skazania:

a) przez polskie sądy powszechne i wojskowe za zbrodnie i występki, należące do wyłącznej właściwości tych sądów, z wyjątkiem skazań: za przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego oraz za przestępstwa skarbowe;

b) przez sądy zagraniczne obywateli polskich za przestępstwa popełnione z chęci zysku, a za inne przestępstwa w przypadku wymierzenia kary pozbawienia wolności w rozmiarze ponad 3 miesiące.

§ 3. W sprawach nieletnich karty karne sporządza się tylko w przypadku skazania na umieszczenie w zakładzie poprawczym (art. 70 k. k.) bądź wymierzenia kary na podstawie art. 76 k. k.

---

*) Ostatni w r. b.

§ 4. Karty karne sporządzają sądy pierwszej instancji i przesyłają do rejestru skazanych w ciągu 10 dni po uprawomocnieniu się wyroku skazującego lub po otrzymaniu akt sprawy z wyższej instancji.

§ 5. W przypadku wydania wyroku orzekającego karę łączną (art. 32 k. p. k. i art. 35 k. k.) należy umieścić u góry karty karnej napis: „Wyrok łączny" i podać z boku lub u dołu karty numery akt poszczególnych spraw oraz nazwy sądów, których wyroki zostały objęte wyrokiem orzekającym karę łączną.

§ 6. Sądy i prokuratury przesyłają ponadto do rejestru skazanych następujące zawiadomienia:

a) o zarządzeniu wykonania zawieszonej kary art. 63 i 73 § 3 k. k.);

b) o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu warunkowego zwolnienia (art. 65. 67 i 75 k. k.);

c) o uchyleniu, zmianie lub unieważnieniu wyroku skazującego (art. 77 u. s. p., art. 77 k. k., art. 14, 501 pkt „d", 517, 539, 609, 668 § 2, 669 § 2 k. p. k.);

d) o zarządzeniu zatarcia skazania (art. 90 k. k.) bądź o usunięciu w drodze łaski lub amnestii wpisu o skazaniu;

e) o rozesłaniu i odwołaniu listów gończych (art 189 k. p. k.).

Powyższe zawiadomienia należy przesyłać w ciągu 3 dni po uprawomocnieniu się orzeczenia.

§ 7. Jeżeli osoba skazana lub poszukiwana listami gończymi używa oprócz nazwiska rodowego innego nazwiska, należy do karty karnej bądź zawiadomienia o rozesłaniu listów gończych dołączyć odsyłacz.

§ 8. W przypadku skazania obywateli obcego państwa należy dołączyć do karty karnej bądź zawiadomienia uwierzytelniony odpis.

§ 9. Sąd, żądając zwrotu karty karnej, powinien zarazem zwrócić potwierdzenie jej odbioru.

§ 10. Wiadomości z rejestru skazanych udziela się:

a) organom wymiaru sprawiedliwości i organom administracji państwowej;

b) władzom zagranicznym, jeżeli w tej sprawie została zawarta umowa; w razie braku umowy wiadomość może być udzielona w przypadku zapewnionej wzajemności.

§ 11. Jeżeli wiadomość, otrzymana z rejestru, wymaga sprostowania, należy ją niezwłocznie zwrócić, podając zarazem zauważone nieścisłości.

§ 12. Jeżeli z wiadomości, otrzymanej z rejestru, lub z innych dokumentów wynika, iż osoba, której wiadomość dotyczy, jest zarejestrowana pod błędnymi danymi co do tożsamości, należy niezwłocznie przesłać do rejestru sprostowanie, podając dane, zgodne z właściwymi dokumentami.

§ 13. Jeżeli zapytanie o karalność dotyczy osoby aresztowanej, co do której w rejestrze znajduje się zawiadomienie o rozesłaniu listów gończych, wówczas należy to zawiadomienie zwrócić władzy, która je przysłała, ze wzmianką o aresztowaniu osoby poszukiwanej.

§ 14. Dane co do tożsamości osoby należy ustalać wyłącznie na podstawie właściwych dokumentów.

Nazwiska kobiet należy podawać w brzmieniu nazwisk mężów lub ojców, z wyjątkiem nazwisk kończących się na „ska", lub „cka".

§ 15. Pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z zakresu rejestracji skazanych należy załatwiać jako pilne i zwracać wraz z odpowiedzią.

§ 16. Karty karne, zawiadomienia (§ 6 pkt a), b), d), e)) i ich uwierzytelnione odpisy (§ 8), odsyłacze oraz zapytania o karalności należy sporządzić na formularzach, wykonanych według wzorów, załączonych do niniejszego rozporządzenia (wzory Nr 1 — 9) *).

§ 17. Osobie prywatnej może być wydane zaświadczenie o jej notowaniu bądź nienotowaniu w rejestrze skazanych tylko w przypadkach uzasadnionych przepisami prawnymi oraz w przypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

Podanie o wydanie zaświadczenia powinno być sporządzone zgodnie z wzorem „Zapytania o karalność" (wzór Nr 9), przy czym należy w nim podać powód, uzasadniający żądanie, oraz nazwę i adres władzy, której zaświadczenie ma być przedstawione.

§ 18. Karty karne usuwa się z rejestru skazanych po upływie następujących okresów czasu od daty skazania:

a) 15 lat—w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności w rozmiarze nie powyżej 6 miesięcy i grzywnę lub na jedną z tych kar;

b) 20 lat — w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności w rozmiarze powyżej 6 miesięcy, lecz nie ponad 5 lat, i grzywnę;

c) 30 lat — w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności w rozmiarze powyżej 5 lat, i grzywnę.

Karty karne usuwa się wówczas, gdy powyższe okresy upłynęły co do wszystkich zarejestrowanych skazań danej osoby.

§ 19. Ponadto usuwa się karty karne z rejestru skazanych:

a) w razie otrzymania zawiadomienia o śmierci osoby skazanej;

b) w razie otrzymania zawiadomienia o zatarciu skazania bądź o usunięciu w drodze łaski lub amnestii wpisu o skazaniu;

c) jeżeli w ciągu 6 miesięcy po upływie okresu zawieszenia wykonania kary sąd nie zarządził jej wykonania (art. 64 k. k.) bądź utrzymania w rejestrze skazanych wpisu o skazaniu;

---

*) Nie przedrukowano.

d) jeżeli w okresie próby lub warunkowego zwolnienia nieletniego nie nastąpiło odwołanie zawieszenia (art. 73 § 4 k. k.) lub zwolnienia (art. 75 § 4 k. k.), albo jeżeli skazany nieletni ukończył 21 rok życia (art. 70, 76, 77 k. k.);

e) jeżeli wyrok skazujący uchylono lub unieważniono (art. 77 u. s. p., art. 14, 501 pkt „d", 517, 539 i 609 k. p. k.);

f) jeżeli skazany ukończył lat 60, a przy tym od daty ostatniego skazania upłynęło lat 15.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 maja 1934 r. o rejestrze skazanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 478).

Poz. 664. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. o organizacji i zakresie działania kontroli skarbowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 4 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 80, poz. 499) zarządzam co następuje:

§ 1. Kontrola skarbowa jest organem wykonawczym władz skarbowych akcyzowo-monopolowych i w obwodach urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych jest zorganizowana w rejonach kontrolnych, których granice obejmują obszar jednego lub więcej powiatów. Siedzibą rejonu jest siedziba właściwego starostwa lub jednego ze starostw. Siedziba rejonu może znajdować się również poza siedzibą starostwa.

§ 2. W obwodzie rejonu kontrolnego mogą być tworzone oddziały rejonu w składzie co najmniej dwóch urzędników.

§ 3. Zarządzenia Ministra Skarbu, ustalające granice i siedziby rejonów oraz ich oddziałów, będą ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 4. Organizację kontroli skarbowej, przeznaczonej do nadzoru akcyzowo-monopolowego w obrocie z W. M. Gdańskiem ustalą osobne przepisy.

§ 5. Na czele rejonu kontrolnego stoi kierownik rejonu, który podlega naczelnikowi urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

§ 6. Kierownika rejonu mianuje Dyrektor izby skarbowej. Funkcje zastępcy kierownika rejonu oraz kierownika oddziału rejonu, który bezpośrednio podlega kierownikowi rejonu, pełni urzędnik kontroli skarbowej, wyznaczony przez naczelnika urzędu akcyz i monopolów państwowych.

§ 7. Do kierownika rejonu kontrolnego należy:

a) nadzór nad produkcją i obrotem artykułów akcyzowo-monopolowych w zakresie przewidzianym w poszczególnych przepisach:

b) współdziałanie w czynnościach organów przedsiębiorstw monopolowych w zakresie ustalonym przepisami Ministerstwa Skarbu;

c) zapobieganie przestępstwom akcyzowo-monopolowym i zwalczanie tych przestępstw;

d) wykonywanie innych czynności zleconych przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

§ 8. Kierownikowi rejonu przysługuje prawo udzielania urlopów podwładnym sobie urzędnikom w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych w wymiarze nie przekraczającym 1 dnia jednorazowo, łącznie zaś 5 dni w ciągu roku kalendarzowego. O udzielonym urlopie kierownik rejonu zawiadamia urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

§ 9. Dla kontroli przedsiębiorstw akcyzowo-monopolowych zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami ustanawia się stałe nadzory.

§ 10. Funkcje stałego nadzoru pełnią urzędnicy rejonowi kontroli skarbowej, wyznaczeni przez izbę skarbową. Pozostawienie jednego i tego samego urzędnika na stałym nadzorze w jednym przedsiębiorstwie dłużej niż przez dwa okresy obrachunkowe wymaga zgody Ministerstwa Skarbu.

§ 11. Urzędnicy stałych nadzorów podlegają kierownikowi rejonu. O ile funkcje stałego nadzoru pełni dwóch lub więcej urzędników, wówczas urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wyznacza kierownika stałego nadzoru, który podlega bezpośrednio kierownikowi rejonu. W przypadku ustanowienia kierownika urzędnicy stałego nadzoru podlegają bezpośrednio kierownikowi stałego nadzoru.

§ 12. Urzędnicy kontroli skarbowej używają do czynności służbowych pieczęci z napisem: „Kontrola Skarbowa" oraz z numerem kolejnym.

§ 13. W ramach etatów władz i urzędów skarbowych, przyznanych w budżecie Ministerstwa Skarbu, ustalone zostaną na każdy okres budżetowy odrębne etaty osobowe dla rejonów kontroli skarbowej.

§ 14. Z kredytu przyznanego w budżecie Ministerstwa Skarbu na podróże służbowe i przesiedlenia dla władz i urzędów skarbowych wyodrębniony zostanie na każdy okres budżetowy kredyt dla rejonów kontroli skarbowej.

§ 15. Na poczet kosztów podróży i diet urzędnicy rejonów kontroli skarbowej otrzymują równocześnie z uposażeniem zaliczki według normy ustalanej przez izbę skarbową.

§ 16. Urzędnicy rejonów kontroli skarbowej w miastach liczących według urzędowego spisu ludności ponad 50.000 ludności oraz w Gdyni otrzymują tytułem zwrotu kosztów przejazdu w mieście równocześnie z uposażeniem ryczałt miesięczny w kwocie 30 zł.

Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy urzędnik z jakiegokolwiek powodu nie pełni służby dłużej niż 14 dni.

§ 17. Organizację i zakres działania brygad kontroli skarbowej jako organów śledczych skarbowych normują osobne przepisy.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1933 r. o organizacji i zakresie działania kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 465) i rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 402).

Poz. 665. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Poz. 666. Oświadczenie rządowe z dnia 23 października 1936 r. w sprawie złożenia przez Argentynę dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji w sprawie wieku dopuszczania dzieci do pracy w rolnictwie, z dnia 16 listopada 1921 r.

Poz. 667. Oświadczenie rządowe z dnia 23 października 1936 r. w sprawie złożenia przez Argentynę dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji dotyczącej używania bieli ołowianej w malarstwie, z dnia 19 listopada 1921 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 17 grudnia Nr. 293 Rok 1936

Poz. 523. Zarządzenie Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1936 r. o nadaniu statutu stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż".

z 18 grudnia Nr. 294 Rok 1936

Poz. 524. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 3 grudnia 1936 r. w sprawie umorzenia obligacji 3% państwowej renty ziemskiej serii II.

Poz. 525. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 3 grudnia 1936 r. w sprawie umorzenia obligacji 3% państwowej renty ziemskiej serii I.

z 19 grudnia Nr. 295 Rok 1936

z 21 grudnia Nr. 296 Rok 1936

Poz. 526. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 527. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 22 grudnia Nr. 297 Rok 1936

z 23 grudnia Nr. 298 Rok 1936

Poz. 528. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów celnych.

z 24 grudnia Nr. 299 Rok 1936

Poz. 529. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 530. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 28 grudnia Nr. 300 Rok 1936

z 29 grudnia Nr. 301 Rok 1936

Poz. 531. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski i Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 532. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 533. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 30 grudnia Nr. 302 Rok 1936

Poz. 534. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1936 r. w sprawie zmiany statutu organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy".

z 31 grudnia Nr. 303 Rok 1936

Poz. 535. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 536. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 537. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1937/38 na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

C.

Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Rozporządzenie o postępowaniu administracyjnym" — Z. Krüger.

Ukazała się praca Zygmunta Krügera referendarza Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie p. t.

„Rozporządzenie o postępowaniu administracyjnym".

Praca zawiera tekst rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, orzecznictwo N. T. A. oraz wyjaśnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

D. Komunikaty.

Komunikat Biblioteki Min. Spraw Wewn.

W Bibliotece Ministerstwa Spraw Wewnętrznych znajduje się pewna ilość dubletów, które mogą być oddane w drodze wymiany bibliotekom urzędów i instytucyj państwowych. W wypadkach, kiedy ze względu na brak materiału wymiennego wymiana nie będzie mogła być dokonana, urzędy i instytucje państwowe będą mogły w drodze wyjątku otrzymać dublety gratis.

Pierwszeństwo w przydziale książek będą miały te biblioteki, które się zgłoszą wcześniej.

Tytuły dubletów będą ogłaszane w kolejnych numerach Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ewentualnie także i w Gazecie Administracji.

WYKAZ DUBLETÓW

(patrz wykazy w Nr. 35 i 36 Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z dn. 10 i 20.XII.1936 r. — str. 611 i 638).

Toeplitz Teodor. Próba nowego administracyjnego podziału Królestwa Polskiego z dwoma mapami. Warszawa 1917. Nr. 810.

Traktat Pokoju między mocarstwami sprzymierzonemi i skojarzonemi i Niemcami podpisany w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. wraz z protokółem podpisanym w Wersalu 28 czerwca 1919 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 35 dn. 26 kwietnia 1920 r.). Warszawa 1920. Nr. 02.

Uljanow W. (Lenin). Suczasne miżnarodne stanowyszcze (dokład na druhym kongresy 3 komunystycznoho internacyonału). 1917 — 1920. Nr. 307.

Uszakow. Ustawy o woinskoj powinnosti (izd. 1897 g. Sw. Zak.) i o wojenno - konskoj powinnosti (izd. 1896 g.). (V. Wydanie). Łomża 1898. Nr. 35.

Ustaw o cenzurie i pieczati. Tom XIV. Petersburg 1886. Nr. 368.

Ustaw sudoproizwodstwa torgowago. Tom XI. Cz. 2 Swodu Zakonow Rossijskoj Impierii. Petersburg 1903. Nr. 365 (2 egz.).

Ustaw o wieksielach. Tom XI. Cz. 2. Swodu Zakonow. Petersburg 1903. Nr. 365.

Ustaw Konsulskij. Tom XI. Cz. 2 Swodu Zakonow. Petersburg 1903. Nr. 365 (3 egz.).

Uczreżdienije Grażdanskago Uprawlenija Kazakow. Tom II. Swodu Zakonow. Peterburg 1903. Nr. 365.

Ustawa o Zarządzie Cywilno-Lekarskiej Służbie w Królestwie Polskiem. Warszawa 1840. Nr. 121.

Ustawa postępowania sądowego cywilnego. z 20. XI.1864 r. Nr. 159.

Ustawodawstwo Polski z lat 1917 — 1928. Tom IX. rok. 1928 styczeń — marzec. Warszawa 1930. Nr. 8346.

Ustawa Postępowania Karnego tymczasowo obowiązująca w Królestwie Polskim. Warszawa 1917. Nr. 329.

Windakiewicz K. — dr. Projekt jednolitej ustawy o samorządzie terytorjalnym. Nr. 10786.

Wesołowski. Podręcznik dla urzędów i działaczy gminnych. Warszawa 1923. Nr. 2825.

Wilden. Die Kommunalverwaltung Preussens. Düsseldorf 1910. Nr. 2716.

Wunderlich E. — dr. Handbuch von Polen. Berlin 1917. Nr. 462.

„Woreyd". Almanach. Polska Towarzyska 1926 r. Warszawa 1926.

VII. Wszechrosyjski Zjazd Sowietów. Sprawozdanie według źródeł oficjalnych władzy sowietów. (Bibljoteczka Wywiadowcza Nr. 7). Warszawa 1920. Nr. 195 (2 egz.).

Wiestnik sudiebnoj miedicyny i obszczestwiennoj gigjeny izdawajemyj Miedicinskim Diepartamientom. Tom I — 1882 g. Petersburg 1882. Nr. 64.

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement. Warschau. Nr. 1 — 50 für die Zeit vom 11 September 1915 — 31 October 1916. Warszawa. Nr. 0108.

Nr. 51 — 101 für die Zeit vom 1 November 1916 bis 31 Dezember 1917. Warszawa. Nr. 0108.

Verordnungsblatt k. k. Ministeriums des Innern. Rok 1901 — 1912. Wiedeń. Nr. 053.

Verordnungen der Landesbehörden für das Königreich Galizien und die Bukowina. 1860 (Dz. Ustaw Kraj. rok 1860), 1861 (Dz. Ustaw Kraj. rok 1861, 1865 (Dz. Ustaw Kraj. rok 1865). Lwów. Nr. 054.

Zbiór Okólników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Wydanie urzędowe. Cz. II. Okólniki z zakresu materjalnego prawa administracyjnego. Warszawa 1919.

(Koniec).

WYKAZ

polskich urzędów dyplomatycznych i konsularnych za granicą.

Znaczenie skrótów:

polit. — działalność polityczna,
handl. — sprawy handlowe,
mor. — „ morskie,
wiz. — „ wjazdu do Polski (wizy),
paszp. — „ paszportowe obywateli polskich,
praw. — „ prawne (sądowe i notarialne) oraz prawno-administracyjne (np. sanitarne, policyjne, wojskowe).

AUSTRIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Wiedniu	Wien IV (Autriche) Argentinierstrasse 27	Austria (polit.)
Konsulat w Wiedniu	Wien III Rennweg I	Austria (handl. wiz. paszp. praw.)

BELGIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Brukseli	Bruxelles (Belgique) 29, Avenue des Gaulois	Belgia oraz posiadłości w Afryce (polit.)
Konsulat Honorowy w Brukseli	Bruxelles 13 rue de Florence	Prowincje: Brabant, Namur, Luxembourg Belge, Hainaut, Flandre Occidentale, Flandre Orientale, Liège, Limbourg oraz kolonje w Afryce: Congo i Ruanda-Urundi (handl wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Antwerpii	Anvers Avenue d'Amerique 30	Prowincja Anvers (handl. mor. wiz paszp. praw.)

BUŁGARIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Sofii	Sofia IV (Bulgarie) 6, Rue San Stefano	Bułgaria (polit. handl. wiz. paszp. woj. praw.)
Konsulat Honorowy w Warnie	Warna Olevanska b 11	m. Warna (handl. mor.)

CZECHOSŁOWACJA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Pradze	Praha III Valdstynska 10	Czechosłowacja (polit.)
Konsulat w Pradze	Praha II. Jungmannova 7/II p.	Ziemia Czeska (handl wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Bratislawie	Bratislava, ul. Palisady 27.	Słowacja z wyjątkiem powiatów: Bardiov, Gelnica, Humenne Koszyce Kral., Chlumec, Kapuszany Velke, Michalovce, Medzilaborce, Preszov, Sobrance, Snina, Stropkov, Moldava, Trebiszow, Vranov-Sabinov. (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Morawskiej Ostrawie	Moravska-Ostrawa 28 ul. Johannyho 11.	Kraj Morawsko-Śląski (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Użhorodzie	Użhorod, Lva Tolsteho c. 13.	Ruś Podkarpacka oraz wschodnie powiaty Słowacji a mianowicie: Koszyce miasto i powiat, Gelnica, Sabinov, Preszov, Stropkov, Medzilaborce, Snina, Humenne, Vranov n. T., Giraltovce, Michalovce, Trebiszov, Kralovsky, Chlumec, Sobrance, Moldava, n. B. i Velke Kapuszany. (handl. wiz. paszp. praw.)

DANIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Kopenhadze	Copenhaque (Danemark) Frederiksgade 17.	Dania (polit. handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Aalborg	Aalborg Jomfru Annagade 16.	Jutlandia Północna, prowincje: Aalborg, Hörring, Thisted (handl. mor.)
Konsulat w Aarhus	Aarhus „Hafniahus"	Jutlandia Środkowa, prowincje: Aarhus, Randers, Ringjöbing, Viborg (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Haderslev	Haderslev Norregade 30.	Jutlandia Południowa, prowincje: Aabenraa, Haderslev, Ribe, Sönderborg, Tönder, Vejle (handl. mor.)
Wicekonsulat Honorowy w Hasle	Hasle a/Bornholm villa „Lysvang"	Wyspa Bornholm (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Odense	Odense, Ostre Stationsvej 44.	Wyspa Fionia, prowincje: Odense i Svendborg (handl. mor.)
Wicekonsulat Honorowy w Nakskov	Nakskov	Wyspy Lolland Falster (handl. mor.)

ESTONIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Tallinnie	Tallinn (Estonie) Kohtu 10. Kancelaria Pos. Kentmanni 20.	Estonia (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Narwie	Narwa Malmi 5.	m. Narwa, pow. Viru (handl.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Tartu	Tartu Suurturg 3.	m. i pow Tartu (handl)
	FINLANDIA	
Poselstwo w Helsingforsie	Helsinki (Finlande) Satamakatu 5,	Finlandia (polit handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Viipuri	Viipuri (Finlande) Kannaksen-katu 1.	Departament Viipuri (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Tampere	Tampere (Finlande) O. Y. Lokomo A B	Departament Häme (Tavastehus) (handl. mor)
	FRANCJA	
Ambasada w Paryżu	Paris VII 57, rue Saint Dominique	Francja (polit.)
Konsulat Generalny w Paryżu	Paris XVII 19, rue Alphonse de Neuville	Departamenty: Aisne, Ardennes, Aube, Calvados, Cher, Côtes du-Nord, Deux Sèvres, Eure, Finistère, Eure-et-Loire, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, La Manche, Loire-et-Cher, Loire-Inferieure, Loiret, Maine-et-Loire, Marne, Mayenne, Morbihan, Haute-Marne, Oise, Orne, Sarthe, Seine, Seine-et-Marne, Seine-et-Oise, Somme, Vendée, Vienne, Yonne. (handl. wiz paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Bordeaux	Bordeaux 51, cours Xavier Arnozan	Departamenty: Basses-Pyrenées, Charente, Crahente-Inférieure, Gironde i Landes. (handl)
Konsulat Honorowy w Boulogne S/m	Boulogne S/m	Boulogne S/m i Calais (handl. i mor.)
Konsulat Honorowy w Hawrze	Le Havre, 19, Boulevard Foch	Departamenty: Seine-Inferieure (handl. mor.)
Konsulat Generalny w Lille	Lille, 45, Boulevard Carnot	Departamenty: Nord i Pas-de-Calais. (handl wiz. paszp praw.)
Konsulat w Lyonie	Lyon 2, rue Jacques de Boissieu	Departamenty: Ain, Allier, Cantal, Corrèze, Côted'Or, Creuse, Haute Loire, Haute Savoie, Haute-Vienne, Isère, Jura, Loire, Nièvre, Puy-de-Dôme, Rhône, Saône-et-Loire, Savoie. (handl. wiz paszp praw.)
Konsulat w Marsylji	Marseille 2. Place Saint Ferréol	Departamenty: Ardèche, Basses-Alpes, Bouches-du Rhône, Corse, Drôme, Gard, Hautes-Alpes, Lozère, Var, Vaucluse, Maroc, Tunisie, Algier, Syrie, oraz wszystkie kolonie i kraje mandatowe francuskie (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Nicei	Nice, 6, rue du Congrès	Departament Alpes Maritimes (handl mor.)
Konsulat w Strasburgu	Strasbourg, 10, rue du Général de Castelnau	Departamenty: Bas Rhin, Doubs, Haute Saône, Haut-Rhin, Meurthe-et-Moselle, Mause, Vosges, terytorium Belfortu (territoire de Belfort) (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Dunkierce	Dunkerque 12, rue Albert I-er	Dunkierka (handl. i mor.)
Wicekonsulat Honorowy w Metzu	Metz (Moselle)	Dep. Moselle (handl.)
Konsulat w Tuluzie	Toulouse, 18, rue des Pyrénées	Departamenty: Ariège, Aude, Aveyron, Dordogne, Gers, Haute-Garonne, Hautes-Pyrenées, Hérault, Lot, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Orientales, Tarn, Tarn et Garonne, Hautes Pyrénées (handl. wiz. paszp. praw.)
	GRECJA	
Poselstwo w Atenach	Athènes (Grèce) 3, place Mavrocordato	Grecja (polit. handl. mor paszp. wiz. praw.)
Konsulat Honorowy w Salonikach	Salonique (Grèce) 6. rue Hermes	Macedonia (handl. mor.)
	HISZPANIA	
Poselstwo w Madrycie	Madrid (Espagne) Calle Lista 16	Hiszpania, protektorat hiszp. w Marokku, Tanger i kolonie zamorskie (polit handl. mor. paszp. wiz praw.)
Konsulat Honorowy w Barcelonie	Barcelona (Espagne) Fontanella 10	Prowincje: Barcelono, Tarragona, Gerona, Lerida, Zaragoza, Huesca, Teruel, Baleares. (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Bilbao	Bilbao (Espagne) Alameda de Mazarredo 17/19.	Prowincje: Alwa, Guipuzcoa, Navarra, Santander, Vizcaya. (handl mor.)
Konsulat Honorowy w Vigo	Vigo Avenida de la Libertad 3.	Prowincje: Pontevedra, La Coruna, Lugo i Orense (handl mor)
Konsulat Honorowy w Las Palmas	Las Palmas Gen Vives 62	Wsch. prowincja Archipel. wysp. Kanaryjskich (handl. mor)
Konsulat Honorowy w Maladze	Malaga Alameda Principal 18	Malaga, Granada, Almeria, Jaen (handl. mor)
Konsulat Honorowy w Walencji	Valencia Piaza Ausias march. 8	Valencia, Castellon de la Plana, Alicante, Albacete, Murcia (handl mor)

HOLANDIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Hadze	La Haye (Pays-Bas) 25, Alezander straat	Holandia (polit.)
Konsulat Honorowy w Rotterdamie	Rotterdam Maaskade J24.	Południowa Holandia (Zuid-Holland) (handl. mor.)
Konsulat w Amsterdamie	Amsterdam Vossiusstr. 54/55	Holandia z wyłączeniem okręg. Konsulatów w Rotterdamie, Dordrechcie, Heerlen i Arnhem (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Dordrecht	Dordrecht Singel 287.	m. Dordrecht oraz okręg Izby Przemysłowo-Handlowej w Dordrechcie. (handl.)
Konsulat Honorowy w Heerlen	Heerlen Nobelstraat 29	Prowincje: Limburgia i następujące gminy: Aarle-Rixtel, Asten, Bakel c. a., Beek en Donk, Bergeijk, Best, Bladel, Borkel c. a., Deurne, Dommelen, Eersel, Eindhoven, Geldrop, Gemert, Heeze, Helmond, Hoogelon c. a., Leende, Lierop, Liehout; Luyksgestel, Mierlo, Nunen, c. a., Reusel, Riethoven, Somern, Son, c. a., Stiphout, Velkenswaard, Veldhonven, Vessem, c. a., Vlierden, Waalre i Westerhozen.
Konsulat Honorowy w Arnhem	Arnhem Avelingstr. 1	(emigracyjne) m. Arnhem (handl.)

ISLANDIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
—	—	—
Konsulat Honorowy w Reykjavik	Reykjavik (Islande)	Islandia (handl. mor.)

JUGOSŁAWIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Belgradzie	Beograd (Yougoslavie) Milosa Velikog 4.	Jugosławia (polit. handl. wiz., paszp., praw.)
Konsulat Generalny w Zagrzebiu	Zagreb Haulikova ul. 6 II.	Banoviny: dravska, sawska, drinska, urbaska i primorska (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Banja-Luce	Banja-Luka ul. Kwalja Alf. 18	Banovina vrbaska (handl.)
Konsulat Honorowy w Splicie	Split Vrazova 8.	Banovina primorska (handl.)
Konsulat Honorowy w Suszaku	Susak Pècine 51.	Powiaty: Suszak, Crkvenica, Gospic, Graczac, Kosław, Krk, Novi Rab i Senj; miasta: Suszak, Bakar i Senj. (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Dubrowniku	Dubrownik	Banowina Zelska (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Lublanie	Lublana Narodni Muzei	Banow. Dravka (handl.)

LUKSEMBURG

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
—	—	—
Konsulat Honorowy w Luksemburgu	Luksemburg	Księstwo Luksemburskie (handl.)

ŁOTWA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Rydze	Ryga (Lettonie) Mednieku iela 6-b. dz. 3	Łotwa (polit.)
Konsulat w Rydze	" "	Łotwa z wyjątkiem okręgu Kons. R. P. w Dyneburgu (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Dyneburgu	Daugavpils Karavanes iela 10.	Powiaty: Daugavpils (Dyneburg), Rezekne (Rzeczyca), Ludze (Lucyn), Iłłukszta. (handl. wiz. paszp. praw.)

MONACO

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Monaco	Monaco 22, rue de Millo.	Monaco (handl.)

NIEMCY

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Berlinie	Berlin W. 35 Kurfürstenstrasse 136	Niemcy (polit.)
Konsulat Generalny w Berlinie	Berlin W 35 Kurfürstenstrasse 137.	Prow. Pruska, Brandenburg z wyłączeniem powiatów Arnswalde, Friedeberg N.-M. Landsberg a W., Soldin; regencja Magdeburg z prow. pruskiej Sachsen; kraje związkowe: Mecklenburg, Mecklenburg-Strelitz i Braunschweig (handl. wiz. paszp. praw.)
Wicekonsulat w Ełku	Lyck, Luisenplatz 2.	powiaty: Johanisburg, Lötzen i Lyck, z regencji Allenstein oraz powiaty: Goldap i Oletzko z regencji Gumbinnen (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Düsseldorfie (poprzednio w Essen)	Düsseldorf	Prow. Pruska Westfalen; reg. Aachen, Düsseldorf i Köln z prow. pruskiej Rheinland; kraje związkowe Lippe-Detmold, Schaumburg-Lippe (handl. wiz. paszp. praw.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Generalny we Frankfurcie n/Menem	Frankfurt a/M. Schaumainkai 43.	Regencje Koblenz i Trier, Hessen-Nassau, kraj związkowy Hessen, enklawa Bayerische Pfalz kraju związkowego Bawarji i enklawa Birkenfeld kraju zw. Oldenburg, Saarland (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Hamburgu	Hamburg Johnsallee 13.	Wolne miasta: Hamburg, Bremen, Lübeck, kraj związkowy Oldenburg (z wyłączeniem enklawy Birkenfeld) oraz prowincje pruskie Hannover i Schleswig-Holstein (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Królewcu	Königsberg Mittel-Trag 24.	Z prowincji pruskiej Ostpreussen reg. Bez. Königsberg oraz powiaty reg. Bez. Gumbinnen: Angerburg, Darkehmen, Gumbinnen, Insterburg, Niederung, Pillkallen, Ragnit Stallupönen, Tilsit (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Kwidzyniu	Marienwerder Marienburgerstrasse 26.	Regencja Marienwerder z prowincji pruskiej Ostpreussen (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Lipsku	Leipzig 1. 1. Helfferichstr. 11.	Kraje związkowe; Anhalt, Sachsen i Thüringen, oraz z pruskiej prowincji Sachsen regencje: Merseburg i Erfurt (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Monachium	München, Pienzenauerstrasse 15.	Kraje związkowe: Bayern, z wyjątkiem enklawy Bayerische Pfalz; Würtemberg, Baden oraz prow. pruska Hohenzollern (handl. wiz. praw. paszp.)
Konsulat w Olsztynie	Allenstein Friedrich Wilhelmplatz 5.	Z prowincji pruskiej Ostpreussen regencje: Allenstein, Neidenburg, Ortelsburg, Osterode, Rössel i Sensburg (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Opolu	Oppeln, Eichstrasse 1.	Regencja Opolska z prow. Śląsk (handl. wiz paszp. praw.)
Konsulat w Pile	Schneidemühl, Brauerstr. 7.	Prowincja pruska Grenzmark-Posen-Westpreussen oraz pow. Arnswalde, Friedeberg N.-M., Landsberg a W. i Soldin z prow. pruskiej Brandenburg (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Szczecinie	Stettin, Arndtstr. 30.	Prowincja pruska Pommern (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat we Wrocławiu	Breslau Freiburgerstr. 29.	Regencje Breslau i Lignitz z prow. Śląsk (handl. wiz. paszp. praw).

NORWEGIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Oslo	Oslo (Norvège) Kristinelundvei 22.	Norwegia (polit wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Oslo	Oslo Raadhusgt 4.	Miasto Oslo oraz okręgi Askershus, Buskerund, Hedmark, Opland i Ostvold (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Bergen	Bergen Nygaten 1.	Miasto Bergen oraz okręgi: Hordaland, Finmark, Möre, Nordland, Nord-Tröndelang, Sogn og Fjordane, Sör-Tröndelag, Troms (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Stavanger	Stavanger Knut Holmsvei 14	Okręgi: Aust-Agder, Rogaland i Vest Agder (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Tönsberg	Tönsberg	Okręgi: miasta Tönsberg i Sandefjord (handl. mor.)

PORTUGALIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Lizbonie	Lisbonne (Portugal) Rua das amoreiras 105.	Portugalia i wszystkie posiadłości zamorskie (polit. handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Honorowy w Lizbonie	Lisbonne (Portugal) Rua dos Luziadas 15.	Prowincje: Alemtejo, Algarve, Estremadura, Madeira, (wyspy Madera i Porto Santo) i wszystkie zamorskie posiadłości portugalskie (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Porto	Porto, Praça Almeida Garotte 25-1	Prowincje: Beira Alta, Beira Baixa, Douro, Minco i Troz-os-Montez (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Funchal	Funchal (Madera)	Prowincja portugalska Madera handl. mor.

RUMUNIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Bukareszcie	Bucuresti (Roumanie) Alea Alexandru 23, parc Filipescu	Rumunia (polit.)
Konsulat w Bukareszcie	Bucuresti (Roumanie) Strada Polona Nr. 27.	Powiaty: Alba, Arad Arges, Bacau, Bihor, Brasov, Buzeu, Caras, Ciuc, Cluj, Covurlui, Dambowita, Dolj. Durostor, Fagaras, Falciu, Gorj, Huniedoara, Ialomita, Ilfov, Maramures, Mehedinti, Mures, Muscel, Năsaud, Odorhei, Olt, Prahova, Putna, Râmnicu-Serat, Râmnicu-Valcea, Romanati, Salaj, Satu-Mare, Severin, Sibiu, Somes, Târnava-Mare, Târnava-Mica, Tecuci, Teleorman, Timis-Torontal, Trei Scaune, Tulcea, Turda, Tutova, Vlasca (handl. paszp. wiz. praw.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat w Czerniowcach	Cernauti, Str. Archimandrit Eusebie Popovici 18a	Powiaty: Baia, Botosani, Câmpulung, Cernauti, Dorohoi, Hotin, Radauti, Piatra - Neamt, Roman, Storojinet, Suceava (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Kiszyniowie	Chisinau, Str. Viitor 77.	Powiaty: Balti, Jasi, Cahul, Cetatea - Alba, Chisinau Hotin, Ismail, Orhei, Soroca, Tighina, Lapusna (handl. paszp. wiz. praw.)
Konsulat Honorowy w Galacu	Galati Str. Michai Bravul 21	Pow.: Covarlui, Braila, Tecuci, Tutova, Tulcea (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Konstancy	Constanta, Strada Traian 41	Pow.: Constanta i Caliacra (handl. i mor.)
Agent Konsularny w Cluj	Cluj	—

SZWAJCARIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Bernie	Bern (Suisse) Elfenstr. Nr. 20.	Szwajcaria (polit. handl. wiz. paszp.)
Konsulat Honorowy w Zurychu	Zurich (Suisse) Talacker 35.	Kantony: Appenzell, Zurych, Schaffhausen, Turgau, St. Gallen, Zug, Glarus i Graubünden (handl.)
Konsulat Honorowy w Bazylei	Basel (Suisse) Rittergasse 12	Kantony: Bazylea miasto, Bazylea wieś, Solura, Argan i Lucerna (handl.)
Konsulat Honorowy w Genewie	Genève (Suisse)	Kantony: Geneva, Vand i Valais
Delegacja R. P. przy Lidze Narodów	Delegation de Pologne auprès de la Société des Nations. Genève. (Suisse) 4, rue Munier Romilly	—

SZWECJA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Sztokholmie	Stockholm (Suède) Karlavägen 35	Szwecja (polit. handl. wiz paszp. praw.
Konsulat Honorowy w Sztokholmie	Stockholm	Miasto Sztokholm oraz prowincje: Gävleborg, Gotland, Jönkeping, Kalmar, Jämtland, Kopparberg, Norrbotten, Orebro, Södermanland, Stockholm, Upsala, Värmaland, Västerbotten, Västernorrland, Västmanland (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Göteborgu	Göteborg O. Hamngatan 19.	Prowincje: Aelvsborg, Göteborg, Skaraborg (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Malmö	Malmö Tegelgarasgatan 1	Prowincje: Blekinge, Halland, Kristianstad, Kronoberg, Malmöhus (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Norrköping	Norrköping Sandgatan 12.	Prowincja: Ostergöland (handl. mor.)

WATYKAN

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie	Roma (Italia) Piazza Pilotta 3.	Watykan (polit.)

WĘGRY

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Budapeszcie	Budapest I (Hongrie) Országház-utca 13.	Węgry (polit.)
Konsulat w Budapeszcie	Budapest VII Arena ut. 86/B.	Węgry (handl. wiz. paszp. praw.)

WIELKA BRYTANIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Londynie	47, Portland Place, London, W. 1	Wielka Brytania (polit.)
Konsulat Generalny w Londynie	2. Thornhaugh Street, Russel Square, London, W. C. I.	Anglia z dominiami (oprócz Kanady i New-Foundland), z terenami mandatowymi (oprócz Palestyny i Iraku) oraz z koloniami (oprócz wysp Cypr i Ceylon), Cesarstwo Indyj i państwa indyjskie. (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Wicekonsulat Honorowy w Cardiff	Lion Chambers 77, Saint Mary Street Cardiff	Walia (handl. mor)
Konsulat Honorowy w Glasgow	Souths Wales 99, Glassford Street, Glasgow, C. 1	Szkocja (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Hull	Commercial Road Hull	Port i miasto Hull, East Riding. Lincoln (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Southampton	Southampton 1, Southcliff Road	Hrabstwa: Monmouth Gloucester, Berks, Hants, Wilts, Somerset, Dorset, Devon, Cornwall. (handl. mor).
Konsulat Honorowy w Dublinie	Dublin, Ireland 14 St. Kavins Park	Irlandia (handl. mor.)
Konsulat honorowy w Manchester	Manchester 35, Dale Street	Hrabstwa: Northumberland, Cumberland, Durham, Westmorland, York (z wyłączeniem East Riding) Lancaster, Nottingham, Derby i Chester. (handl. mor.)

WŁOCHY

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Rzymie (Kwirynał)	Roma (Italia) Via delle Botteghe Oscure 32, Palazzo Caetani	Włochy (polit.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Generalny w Rzymie	Roma, via Gerolamo Fracastoro	Prowincje: Frosinone, Rieti: Roma, Viterbo, Aquila degli Abruzzi, Campobasso, Chieti, Pescara, Teramo, Ancona, Piceno, Macerata, Pesaro-Urbino, Baridelle Puglie, Brindisi, Foggia, Lecce, Taranto, Matera, Potenza, Perugia, Terni, Cagliari, Nuoro, Catanzaro, Cosenza, Reggio Calabria, Sassari, Isole Italiane dell' Egeo, Sycylia, Kolonie. (handl. wiz paszp praw.)
Konsulat Honorowy we Florencji	Firenze, Via Guerazzi 21.	Prowincje: Arezzo, Firenze, Grosseto Livorno, Lucca, Massa e Carrara, Pisa, Pistoia, Siena (handl.)
Konsulat Honorowy w Katanii (narazie nieczynny)	Catania, Via Venerie 7	Prowincje: Agrigento, Caltanissetta, Catania, Enna, Messina, Palermo, Ragusa, Siracusa, Trapani (handl. mor.)
Konsulat Generalny w Mediolanie	Milano, Via San Paolo Nr. 18.	Prowincje: Alessandria, Asti, Aosta, Cuneo, Novara, Torino, Vercelli, Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese, Genova, Imperia, Savona, Spezia, Parma, Piacenza, Reggio Emilia (handl. paszp. wiz. praw. mor.)
Konsulat Honorowy w Neapolu	Napoli Via del Museo 90.	Prowincje: Avellino, Benevento, Napoli, Salerno (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Bolonii	Bologna, Via Saragozza 210 bis	Prowincje: Bologna, Ferrara, Forli i Ravenna (handl.)
Konsulat w Trieście	Trieste via Luigi Cadorna 3.	Prowincje: Bolzano, Trento, Belluno, Padova, Rovigo, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, Fiume, Gorizia, Pola, Trieste, Zara i Rep. San Marino (handl. mor paszp. wiz. praw.)

ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Moskwie	Moscou (Union des Républiques Soviétiques Socialistes) Spiridonowskaja 30 (Wydz. Kons. Moscou, 3-ème Miechtchanskaia 32/34).	Z. S. R R z wyjątkiem U. S R. R, B. S. R. R., Zakaukaska S F. R R. oraz obłasti leningradzkiej, prócz okręgu murmańskiego (polit handl wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Charkowie	Kharkof rue Olmiński 15.	Obwód Charkowski, Dniepropietrowski i Doniecki (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Kijowie	Kiev rue Liebknecht 1	M. Kijów i Ukr S. R R (handl. wiz. paszp praw.)
Konsulat w Leningradzie	Leningrad Naberejnaja Krasnowo-Flota 14.	Z Ros. S. F. R. R., obłast leningradzka, z wyłączeniem okręgu murmańskiego (handl. mor wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Mińsku	Mińsk Sovietskaia 84	B. S. R R. (handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Tyflisie	Tiflis Korganowska 24	Zak. S. F. R R (handl. wiz. paszp. praw.)

CHINY

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Szanghaju	Shanghai (Chine) 83, Route Pichou	Chiny (polit. handl. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Charbinie	Harbine Mauchou-Kuo, P. O. Box 51	Mandżuria (handl. paszp. wiz. praw.)

JAPONIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Tokio	Tokio (Japon) 3. Hiroocho Azabuku	Japonia (polit. handl. mor, paszp. wiz. praw.)
Konsulat Honorowy w Osace	Osaka 1. chome Daido Bldg.	Prefektury Osaka, Kioto, Hiogo, Aichi, Wakayana, Nara, Miye i Shiga (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Yokohamie	Yokohama (Japon)	Prefektury: Jamanashi, Shizuoka, Kanagawa (handl., mor.)

IRAN (PERSJA)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Teheranie	Teheran (Iran) Parc Amin ed Dowleh Darvaze Chimram	(Persja, Irak, Afganistan) (polit. handl. paszp. wiz. praw.)

TURCJA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Angorze	Ankara (Turquie) Kavakli Dere	Turcja (polit.)
Konsulat Generalny w Stambule	Istambul place Taxim Ay Yildiz Palace	Turcja (handl. mor. paszp. wiz. praw.)

PALESTYNA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Generalny w Jerozolimie	Jerusalem (Palestine) Musrara Quarter	Palestyna, Transjordania, z wyłączeniem dystryktu Jaffy (praw. wiz. paszp.)
Konsulat w Tel-Aviv	Tel-Aviv Montefiore str. 43.	Dystrykt Jaffa (praw. wiz. paszp. handl.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Wicekonsulat Honorowy w Haifie	Haifa (Palestine)	m. Haifa (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Limassol	Limassol (Cyprus)	Wyspa Cypr (handl. mor.)

BRYTYJSKIE POSIADŁOŚCI W AZJI

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat w Bombaju	Bombay Whiteway Bldg., Hornby Road, Port.	Cesarstwo Indyj (Indian Empire) i państwa indyjskie (praw. wiz. paszp. handl.)
Konsulat Honorowy w Kalkucie	Calcutta 48, Gariahat Road	Obszar Prezydentury Bengalskiej (handl. mor.)
Wicekonsulat Honorowy w Kolombo	Colombo (Ceylon)	Wyspa Cejlon
Konsulat Honorowy w Singapore	Singapore (Straits Settlements) Ocean Bldg	Obszar kolonii wielkobryt. Straits Settlements, Stanów malalajskich: Johore, Kedah, Kelantan, Perlis i Treuggan (handl. mor.)

FRANCUSKIE POSIADŁOŚCI W AZJI

SYRIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Agent Konsularny w Beyrucie	Beyrouth (Syrie)	Syria (handel)

HOLENDERSKIE POSIADŁOŚCI W AZJI

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Batawii	Batavia Oranje Bol. 31 (Indes Néerlandaises)	Indie Holenderskie Wschodnie, archip. Molucki i holend. część Nowej Gwinei (handl. mor.)

EGIPT

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Kairze	Le Caire (Egipte) 3, rue Amir Toussoun (Zamalek)	Egipt (polit. handl. paszp. wiz. praw.)
Konsulat Honorowy Aleksandrii	Alexandrie B. P. 390 14, Rue Nabi Daniel	Gubernator Aleksandrii i Rosetty oraz prowincje Behara i Gharbieh (handl. mor.)

UNIA POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Capetown	Capetown 409, Commerc. Union Blgs. Adres pocztowy: Consulate for Poland (P. O. Box 723) Capetown, South Africa	Związek Południowo-Afrykański wraz z Obszarami Wysokiej Komisji Południowo-Afrykańskiej: Basutoland, Bechuanaland, Swaziland, Rodezja Południ. i Półn. (handl. mor. wiz. paszp. praw.)

FRANCUSKIE POSIADŁOŚCI W AFRYCE

a) ALGERIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Algierze	Algier (Algérie) 24, bouleward Carnot	Departamenty: Alger, Constantine i Territoire du Sud (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Oranie	Oran (Algérie) 22 av. Loubet	Depart. Oranu (handl. mor.)

b) MADAGASKAR

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Tananarive	Tananarive (Madagascar) rue de Liège	Madagaskar (handl. mor.)

c) MAROKKO

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Casablanca	Casablanca (Maroc) 34, Bld. de la Gare	Marokko francuskie (handl. mor.)

d) TUNIS

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Tunisie	Tunis 11, rue de Bretagne	Regencja Tunisu (handl. mor.)

e) FRANC. AFRYKA ZACH.

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Conakry	Conakry, Guinée Française (A. O. F.)	Obszar Gwinei Franc. (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Dakar	Dakar (A. O. F.)	Franc. Afryka Zach. z wyjątkiem Gwinei Franc. (handl. mor.)

PORTUGALSKIE POSIADŁOŚCI W AFRYCE

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Bengueli	Benguela, rua Silva Porro, Angola	Kolonja portugalska: Africa Occidental Portuguesa (handl.)
Wicekonsulat Honorowy w Ponta Delgada	Ponta Delgada, S. Miguel, Açores.	Arch. wysp Azorskich (handl. mor.)

LIBERIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Monrovii	Monrovia (Liberia)	Republ. Liberia (handl. mor.)

KANADA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Generalny w Ottawie	Ottawa Ont. (Canada) 381, Stewart Str.	Prowincje: New-Brunswick, Nowa Scotia, Prince Edward Island, Quebec i Ontario (oprócz okręgów Kenora, Rainy River i Thunder Bay) oraz dominium New Fundland (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Winnipegu	Winnipeg Man. 139, Rostyn Road	Prowincje: Alberta, British Columbia, Manitoba, Saskatchewan; okręgi: Kenora, Rainy River i Thunder Bay z prowincji Ontario oraz North-West Territories i Yukon Territory (handl. wiz. paszp. praw.)

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Montrealu	Montreal (Canada) 1410, Stanley str.	Miasto Montreal (handl. mor. paszp., wiz.)
Konsulat Honorowy w Vancouver	Vancouver (Canada)	Obszar British Columbia (handl.)

MEKSYK

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Meksyku	Mexico D. F. Calle de Londres N. 213.	Republiki: Meksyk, Guatemala, Nicaragua, El Salvador, Costarica, Honduras, Panama, Columbia, Venezuela, Haiti, Dominicana (polit. handl. paszp. wiz. praw.)
Konsulat Honorowy w Meksyku	Mexico D. F. Calle Ramon Guzman 86	Dystrykt federalny Meksyk (handl.)
Konsulat Honorowy w Vera Cruz	Vera Cruz Grand Hôtel Diligencias	Stan Vera Cruz, Oaxaca, Chiapas i Tabasco (handl.)

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI POŁNOCNEJ

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Ambasada w Waszyngtonie	Waschington D. C. (Etats Unis d'Amérique) 2649, 16 th Street N. W.	Stany Zjednoczone Ameryki Północnej (polit.)
Konsulat Generalny w Chicago	Chicago Illinois 1444, Lake Shore Drive	Stany: Arizona, Arkansas, California, Colorado, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Louisiana, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, New-Mexico, Nevada, North Dakota, Oklahoma, Oregon, South Dakota, Texas, Utah, Washington, Wisconsin i Wyoming, oraz Alaska, wyspy Hawajskie i wyspy Filipińskie (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w New-Yorku	New York N. Y. 149 — 151 East 67 th street.	Stany: Alabama, Connecticut, Delaware, Florida, Georgia, Maine, Maryland, Massachusetts, Missisipi, New-Hampshire, New-Jersey, New York, North Carolina, Pennsylvania (wschod. część), Rhodesland, South Carolina, Vermont, Virginia i okręg Columbia (handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat w Pittsburgu	Pittsburgh. Pa. 249, N. Craig street.	Stany: Kentucky, Michigan, Ohio, Pennsylvania (zachodnia część), Wast Virginia, Tennessee. (handl. wiz. paszp. praw.)

ARGENTYNA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Buenos Aires	Buenos-Aires (Argentine) Calle Rodrigues Pena 2012 (Wydział Konsularny Buenos-Aires Leandro N. Alem 480)	Argentyna, Boliwia, Chile, Ekwador, Paragwaj, Peru i Urugwaj (polit. handl. mor. paszp. wiz. praw.)
Agent Konsularny w Posadas	Posadas	—

BRAZYLIA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Poselstwo w Rio de Janeiro	Rio de Janeiro (Brésil), Praia de Botatogo 246	Stany: Acre, Alagoas, Amazonas, Bahia, Ceara, Espirito-Santo, Goyaz. Maranhao, Minas-Geraes, Para, Parahyba, Pernambuco, Piauhy, Rio de Janeiro, Rio-Grande-do-Norte, Sao Paulo Sergipe (polit, handl. mor. wiz. paszp. praw.)
Konsulat Generalny w Kurytybie	Curitiba (Parana-Brésil) Rua Andre de Barros Nr. 528.	Stany: Matto Grosso, Parana, Rio-Grande-do-Sul, Santa-Catharina (handl. wiz. paszp. praw.)
Agent Konsularny w Sao Paulo	Sao Paulo (Brésil)	—

CHILE

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Santiago de Chile	Santiago de Chile, Calle Augustinas 1111 (Rep. de Chile)	Chile (handl.)

COSTA-RICA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w San José	San José de Costa-Rica	Republika Costa-Rica (handl.)

CUBA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Habanie	Habana (Cuba) O'Reilly 49	Rep. Kubańska (handl.)

DOMINIKA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Ciudad Trujillo	Ciudad Trujillo (Rep. Dominikana)	Dominika (handl mor.)

EKWADOR

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Quito	Quito (Eqnador) 14 plaza del teatro	Rep. Ekwador (handl.)

GUATEMALA

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Guatemali	Guatemala 4. Av. Norte	Rep. Guatemala (handl.)

HAITI

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Port an Prince	Port an Prince (Haiti)	Rep. Haiti (handl. mor.)

HOLENDERSKIE POSIADŁOŚCI W AMERYCE

Konsulat Honorowy w Willemstad	Willemstad Curaçao. Breedestr., Punda 20	Indie Holenderskie Zachodnie (handl. mor.)

KOLUMBIA

Konsulat Honorowy w Bogocie	Bogota (Colombia)	Republika Kolumbia bez depart. Valle del Canca, Canca i Choco. (handl.)
Konsulat Honorowy w Cali	Cali (Colombia) Ed Relator, Calle 12	Depart.: Narino, Canca, Valle del Canca i Choco (handl. mor.)

PANAMA

Konsulat Honorowy w Panamie	Panama (Panama)	Rep. Panama z wyłączeniem m. Colón. (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Colón	Colón City (Panama)	m. Colón (handl. mor.)

PARAGWAJ

Konsulat Honorowy w Asuncion	Asuncion (Paraguay) Aw. Colombia, 1152	Paragwaj (handl.)

PERU

Konsulat Honorowy w Limie	Lima (Pérou) Ed. Banco Popular	Peru (handl.)

SAN SALVADOR

Konsulat Honorowy w San Salvador	San Salvador	San Salvador (handl., mor.)

URUGWAJ

Urząd i siedziba	Adres	Właściwość terytorialna i rzeczowa
Konsulat Honorowy w Montewideo	Montevideo (Uruguay) Calle 25 de Mayo 244.	Urugwaj (handl. mor.)

AUSTRALIA

Konsulat Honorowy w Sydney	Sydney Beresford Chambers 76-78 Pitt Street	Australia oprócz stanu Victoria (handl. mor.)
Konsulat Honorowy w Melbourne	Melbourne (Australie) State of Victoria; Burke House 340, Collins Street	Stan Victoria (handl. mor.)

Adresy do urzędów zagranicznych R. P. winny brzmieć:

A l'Ambassade de Pologne
à..............................

A la Légation de Pologne
à..............................

Au Consulat Général de Pologne
à..............................

Au Vice-Consulat de Pologne
à..............................

A l'Agence Consulaire de Pologne
à..............................

Skrót telegraficzny brzmi:

Polmission .... (w adresie do Ambasady i Poselstwa).

Polconsul .... (w adresach do wszystkich Konsulatów i Agencyj Konsularnych).

Polkogen Gdańsk — (Komisariat Gen. R. P. w Gdańsku, Neugarten 27).

Poldelegat Genève .... (Delegacja R. P. przy Lidze Narodów w Genewie).

Legasiège Rome ....(Ambasada R. P. w Watykanie).

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.